Voting of Demands for Grants.—(*cont.*)

22-Medical—Rs. 5,21,068.

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 5,21,068 under '22-Medical'. I have very little to mention before the House and it would be seen from a perusal of last year's budget—for the year 1113—that the budget grant under medical stood at Rs. 5,01,900. There has been an increase of nearly Rs. 50,000 under the budget for the next year. I may state that the variations for the increased expenditure under this department for the next year is brought about chiefly by a few of the following items. Towards the donation to the Anti-tuberculosis fund Rs. 25,000 has been provided and the Hon'ble President has already expressed that a large portion of this amount will be returned to us for carrying on the work in connection with tuberculosis in our State. The next item is another Rs. 16,000 for radium treatment. This amount was budgetted for during the current year, but as the building for housing the patients who have to undergo radium treatment was not completed this year I may inform the House that the work is now progressing satisfactorily—this amount was not spent, because we thought we could put off the purchase of radium to next year. I am glad to inform the House that the price of radium is steadily going down and we need not regret for not having purchased radium in the current year. We shall be in a position to purchase more quantity next year for the same amount than we could have done in the current year. Then we have got a sum of Rs. 3,000 for gas plant in Trichur. The old college gas plant which used to supply gas necessary for sterilisation purposes was lying useless due to a bigger plant being put up in the local college. Advantage was taken of it and this plant has been transferred to the Trichur Hospital and will be functioning from next year, supplying gas necessary for the Maternity as well as the Civil Hospital. The next item of Rs. 3,000 is towards the salary of two of our Dental Surgeons who are now in England and who will shortly be coming over here and joining the department. Then a staff of 10 pupil nurses who have been undergoing training for the last three years will be completing their course by the end of the year and they will have to be taken up in service for the benefit of the several institutions in the Medical Department.

Dr. A. R. Menon: Are there actual vacancies?

Dr. D. Raghavendra Rao: We want more nurses in the department and therefore we took them as pupil nurses.

There is an increase of Rs. 1,500 under dietary charges. Under bedding and clothing there is another increase of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rs. 1,500. Under the grant for purchase of medicines there is an increase of Rs. 3,000. We have allotted another Rs. 1,000 for electric lighting.

Under the P. W. D. Budget improvements to a few of the moffussil hospitals have also been sanctioned by the Government, the chief item of which being Rs. 25,000 for the Civil Hospital Building. The total amount for the construction of this will come to about Rs. 80,000. We have only made a part provision for it in the next year's budget. Then for the isolation ward of the Leper Hospital, there is a provision of Rs. 4,000. For a separate kitchen for the Maharaja's hospital, there is a provision of Rs. 3,000. For the Vadakkancheri dispensary we have provided a sum of Rs. 7,500, which is a long felt want. A part provision for the radium theatre comes to Rs. 1,500. For the postmortem shed in the Anthikad dispensary there is a provision of Rs. 1,200.

Sir, we have been hearing that the expenditure of Medical Department has been mounting up from year to year. My friend, the hon'ble member for Trichur, has been bringing this matter to the notice of the Government for several years. There is another criticism that the amount spent for the various institutions is not enough and the number of institutions is also not enough. I may for the information of this House—though comparisons are not always very happy—just mention that the Government of Cochin has been doing for the Medical Department, I mean to say for the public of Cochin, the greatest service possible compared with all the States in India or the neighbouring province of Madras. Just for a comparison I may mention before the House that the Presidency of Madras which was said to be hundred times larger in area when compared to the small State of Cochin and whose revenue is 1,608·89 lakhs spends about 92·27 lakhs for the Medical Department which comes to 5·74 per cent of the total revenue of the province. The number of institutions coming under State, Municipal, Local Fund, Private aided, Private non-aided and railway all joined together comes to 1364 for a large area considering the extensive nature of the Madras Presidency. Now let us come to the State of Hyderabad which is considered to be the premier State in India. With its revenue of 854 lakhs it is spending only 22·67 lakhs which practically works up to 2·65 per cent of the total revenues of the State. Coming to Mysore the next State which is very near to us and about which lately we have been hearing very much, the total revenue is 386·43 lakhs and that State is spending during this year 14·75 lakhs which is 3·81 per cent of its total revenues. The number of institutions there is 283 including

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Local Fund, District Boards, Municipal and Government. Government institutions number only 95. Now let us come to the nearer State of Travancore whose revenue is 249·48 lakhs. It spends Rs. 9·38 lakhs which is practically 3·16 per cent of the total revenues of the State, and has 107 institutions of all types together. Coming to Baroda with its revenue of 251 lakhs of rupees it spends only 7·5 lakhs or 2·93 per cent of its total revenue. If we take the small State of Pudukottah with its total revenue of 23·43 lakhs we find it spends 1·18 lakhs for medical aid which comes to 5·04 per cent of the total revenue. Then lastly coming to Cochin we find that with its revenue of a little over a crore we are spending about 5½ lakhs which is working out to a percentage of 5·24 considering the total revenue. The number of institutions here is 57. I consider this to be the highest figure compared to all other States in India.

Let us again take our own State. For the sake of a little information I would state how we have been growing within the State itself. About 31 years ago when I joined the Department I know that the total spent on the Medical Department was a paltry sum of Rs. 70,000 under Medical and Rs. 24,000 under Public Health and Sanitation, i. e., practically a lakh of rupees. Where have we come to to-day? Now we are spending 7½ lakhs for the Medical and Public Health Departments. Then the question is put 'Have not the revenues also increased?.' I do admit the revenue has increased. But certainly the amount spent on Medicine and Public Health is far disproportionate to the increase in the income of the State. When our revenue was 50 lakhs, in those days we were spending only about a lakh,i. e., 2 per cent. But when the revenue is about a crore now we are spending about 7½ lakhs.

The number of institutions has been steadily increasing year after year. The number of patients has also been increasing. What is wanted at present is not so much the increase in the number of institutions but the improvement of their standard. There is a general cry that in the existing institutions we have not got the necessary accommodation. You go to any hospital to-day. You find the spectacle of 20 beds with 40 patients, 30 beds with 60 or 70 patients and so on. Some of the patients are lying on benches in the verandha and on floors. It is true that a criticism is levelled against the Government saying that the Government is not doing anything for these patients. But I ask in all humility 'How much can Government afford to spend on the Medical Department?'. Is it possible to spend the whole revenue of the State on the Medical Department alone? There are some hospitals in England

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

which are spending more than the revenue of the whole State. But we have to remember that this whole amount comes out of private purses of individuals who have given it as charity. Not a single penny comes out of Government or public purse. Eeven in British India there are several Municipal institutions. Look at the picture here. Every penny has to be paid for by the Government. The rich are not willing to shoulder a little burden. They come into the hospital and they command the greatest part of it. They wish us to attend on them specially and it is they who complain that they could not get sufficient attention.

Dr. A. R. Menon: Do they give any contribution ?

Dr. D. Raghavendra Rao: Nothing. The medical man becomes more unpopular if he asks for it. If only the Government brings a motion before this House for levying any fees, we shall soon see a hue and cry, not only in this Council but outside as well. I dare say few of the hon'ble members may see eye to eye with me with regard to the rationale of charging the rich. But what is the general feeling ? Everything must be given free. I am positive that there is no dispensary outside this State which caters to the needs of the public to such a large extent as we do. Let us take the case of Narakkal. The number of patients that attend the hospital in a day is over 1,000. Is it possible for a medical man to examine every patient ? The whole secret is, they get something for nothing. There is nothing that they can do. Early in the morning the mother takes half a dozen bottles and half a dozen children (*Laughter*) to the hospital and one can see the whole family going into the hospital compound and the village gossip going on. There is no place to sit. They go to these hospitals at 7 o'clock and return at about 12. They have nothing to do in the house. That is the real state of affairs. It is a gloomy picture. What is necessary is not the stocking of medicines. It is prevention. How much can a Government prevent? Go to any hospital in the whole of the State. We see 90 per cent of the beds are taken up by enteric patients and patients with dysentery, influenza, etc. During the last month when I went about half a dozen hospitals it was a sight to see—because even cholera or plague is welcome (A voice: Welcome to whom)—to any body—but not enteric fever. Life will be hanging on a thread for days, weeks and weeks, threatening every minute, with one patient in the house and the whole family going to the hospital. I dare say my doctor friend knows what the anxiety of a typhoid case is. The doctor is called for. When he goes back he is not sure whether the patient is alive there. What is it that is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

necessary? Our people must understand that the food they eat, that the water they drink should be free from human foecal matter. This is all that is necessary. What is the use of the Public Health Department carrying on propaganda work to prevent hook worm ? It is sucking your life's blood. Even in Ernakulam where there is a protected water supply people are not careful. Our sanitary consciousness has to be aroused. I do say propaganda work has to be done. In spite of all these propaganda work the sad plight remains that we are not willing to shake off our conservative ideas and at least boil the water we drink.

Mr. V. K. Krishnankutty: On a point of order, sir. What is the time allowed for the Government Member to speak?

Mr. President: I allow the hon'ble member to take as much time as he wants. He is giving very useful information.

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, all these years I used to stand up. I was not even using one sentence in moving my subject; only listening to cut motions and answering them meekly. But here one cannot. Public agitation has been going on for the multiplication of dispensaries. Rural dispansaries were granted. As soon as Rural dispensaries are granted the cry is for Government dispensaries. Government dispensaries mean additional initial expenditure and recurring expenditure. Who is to bear it? Not the rich man who is going there for medicine but it is the Government who is called upon to spend. I have been listening to the demand "We want more and more". But where is it to come from? Unfortunately Cochin has not got a gold mine (*Hear, hear*) and the poor doctor is found fault with. I hold no brief for the Government and I am not a vakil. As a matter of fact I am a man of action. (*Laughter*). I dare say during the last seven years you never heard me talking in this Council. I am very glad that the Hon'ble President has allowed freedom of speech to the Government Members. (*Laughter*). We wish to do our best. Please do not run away with the impression that we on the Government side are holding views antagonistic to the public. For instance, there was so much talk about the X-ray plant. People want it. I am sorry Mr. Koder is not here. He is very much grieved because the X-ray has been taken away. After all, what is it ? It is not intended for treatment. That is the pity of it. It is only intended for examining; just to see whether an operation for Pneaumo Thorax can be performed with safety on a man or screen a fracture. The X-ray plant in the General Hospital

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is intended for treatment. The plant for treatment requires a high voltage. Its cost will be 20,000 to 30,000. If it had remained in Mattancheri it would have been useful to some extent. What has happened now? It has been taken to a place where it would not be of much use.

Dr. A. R. Menon: To which place is it taken?

Dr. D. Raghavendra Rao: To Trichur.

Allow us to work for you. We are your servants (*Hear, hear*). How much money has been spent year after year for the improvement of the various institutions? You just go to the Arookutti Hospital. I mean no disparagement to the Travancore Government. You go to the Alwaye Hospital. You go to the Parur Hospital. See our institutions. Are they not thousand times better? Everything has been tried. Constructive suggestions have been brought forward. Now we have got a Medical Purchase Committee. Do you know the trouble that we undergo for making these purchases? Many of those who used to think that they could make a lot of money are now all dropping off, because there is no possibility of making any money from Cochin State.

Dr. A. R. Menon: Then you admit that there is a method in our criticism?

Dr. D. Raghavendra Rao: I do understand.

Every penny that is being spent by the State is spent honestly.

I dare say that hon'ble members must have been watching for several years past that if there is one department which does not come to you for additional grants it is my department.

Dr. A. R. Menon: You take away as much as you want in the beginning.

Dr. D. Raghavendra Rao: No, Sir. It is not because I take away more, but because I try my best to see that money is not spent (*Laughter*) (Dr. A. R. Menon. He has not finished his sentence) unnecessarily. I take special care to see that not a single pie is allowed to lapse to the Government. The only thing that I see is that no money is spent on leave allowance. I don't think there is another department which has been refusing leave to the subordinates as my department.

Mr. President: Because you treat them when they get ill.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao: Leave is given only to those who are really under regular medical treatment.

One great difficulty that I am labouring under is that my department, barring of course the department represented by my friend Mr. I. N. Menon, has got the largest number of women and the birth control of Mr. Ayyappan has never reached them. (*Laughter*). Some of them have decided to become pregnant twice a year. Both in the beginning of the year and the end of the year. (*Laughter*). They apply for maternity leave for two months. But I can't help it. After maternity leave comes privilege leave. After privilege leave comes sick leave and after sick leave comes the suckling leave. (*Laughter*). As I see a series of cut motions I shall reserve the rest.

MOTION NO. 1.

Mrs. Thankamma N. Menon: Mr. President Sir, The cut motion standing in my name reads thus:

"*To reduce the allotment of Rs. 48,716 for Sub-Assistant Surgeons' pay by Re. 1.*"

(*To urge upon the Government the necessity of appointing a Lady Doctor to the Chitttur Hospital*).

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, I may state that orders have already been passed appointing a Lady Doctor.

Mrs. Thankamma N. Menon: The Chief Medical Officer said that orders have been passed in the matter. I only want to know whether it will be a permanent appointment or just a temporary one.

Dr. D. Raghavendra Rao: It is going to be permanent.

Mr. President: I suppose not for the sake of this cut motion.

Dr. D. Raghavendra Rao: No, Sir.

Mrs. Thankamma N. Menon: Then I do not want to move my motion.

MOTION NO. 2.

Mr. A. L. Antony: *To reduce the allotment of Rs. 1,22,819 for Establishment—Hospitals by Re. 1.*

(*To bring to the notice of the Government the necessity of raising the present Irinjalakkuda Hospital to the grade of a Civil Hospital with the addition of more beds*). Sir, If it cannot be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

made a Civil Hospital, at least the number of beds may be increased. A plot of land was acquired for this purpose, I believe, adjoining to this hospital and has already been taken possession of by the Hospital authorities, and we are thankful for that. But nothing is done after the acquisition though two years have now elapsed. We stand where we were before, and we find that no extension of the Hospital is yet made or no new construction has been made. So I want to bring to the kind notice of the Government that early steps may be taken to have this hospital extended, and whether it is named a Civil Hospital or not we are not very particular about it—Let it be called by any other name—we want only that more beds may be provided. That is a great necessity felt not for this year alone but from so many years before. And I believe the Government also have realised that. With these few words I move this motion for the consideration of the House.

*Dr. A. R. Menon: While we are not in favour of converting any hospital into a Civil Hospital for the time being, for we hold that 3 Civil Hospitals will be sufficient for years to come, yet, if the Government have surplus funds, we will be only glad if the Government could give additional beds. But if anybody thinks—from the statement of the C. M. O. itself it can be judged—that any number of beds will meet the requirements of the locality, it is a fatal mistake. He said in a hospital where there are only 20 beds, 40 and 50 patients have been accommodated. My point is if there will be 70 or 80 patients, they will not be accommodating more than 50 because there will be not even ground space. All the ground have been occupied and he cannot admit any more. That is the position. It is impossible to meet the requirements of the population in any hospital under any Government in this world. But all the same, what I wanted is that wherever possible extension may be given, but not merely on the ground that promise has been held forth in previous years. If you have an adjacent Civil Hospital absorbing a number of patients and if you think that there is no necessity to increase the number of beds then don't do it. But on the other hand if you honestly think that a few more beds are necessary to meet the requirements of the constituency then you must do it. As the C. M. O. said where and how are we to find funds from, unless the people are willing to tax themselves a little, unless they are willing to have a medical cess. I see that in future there will be greater difficulty to meet the requirements of our population in the medical field. I cannot help thinking that it is high time that the Government should take some measures—stringent measures

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to see that the hospitals are more useful to the population for whose main interest it is established. That is to say the Government should see that well-to-do people including the Government officials who are the privileged classes in this respect are not exempted from payment to hospitals when they can afford to pay. I fail to see, Sir, why because a man receives salary from the Government his children should get free treatment in the hospital. In the college he gets favourable treatment at public expense. I am one who believes that the Government officials should be treated alike with other population and for the services, he is paid his salary, he is paid his pension and as a matter of fact you will see in almost all the hospitals medicines are given free to the Government officials. I think there is a G. O. to the effect that all Government officials must be given medicines free. At least I know they are being supplied.

Mr. K. Ayyappan: Is it not free to all?

Dr. A. R. Menon: Even when they are treated at home they are supplied with medicine free from the Hospitals. Not only in that—I cannot let off the C. M. O.—even in private cases medicine is taken from the Hospital and used for the private practice. We are a strong party between ourselves and I am not likely to criticise the profession unless there is some solid foundation and I have complained in this House that the medicines including costly injections have been used in their private practice. I do not know whether the same practice continues now. But I do think that it is still going on to some extent. I want the C. M. O. to look after that also. With regard to this I would rather suggest if necessary to increase the number of beds rather than converting it into a Civil Hospital, which involves a very large expenditure. Considering that there is a Civil Hospital close by, I do not think it is absolutely necessary. With that modified suggestion we have no objection and we are willing to support the motion.

Mr. P. Ahyuta Menon: Mr. President Sir, I know that in supporting this motion I will be precluded from doing so on two grounds. First of all as the Head of the Medical Department remarked all that is possible has been done and secondly two or three days back when a question was put by my hon'ble friend the Member for Mulakunnathukavu the Government Secretary remarked that Irinjalakkuda is not still a full-fledged Town. We have got a costly Shanmukham canal, a costly Municipality. At the same time the Government must understand that we have got the maximum number of patients also. In this connection I would draw the attention of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government to the administration report of 1112. There you can see that 59672 patients have been treated in that hospital. A comparison I shall draw to any other ordinary hospital, and I wish really to draw the attention of the Head of the Medical Department to the number of patients there, and the number of beds provided there. We are glad, Sir, that we have got a very efficient staff; without any provision how can our patients thrive on? So it is an urgent necessity. We are not crying for a Civil Hospital. We are not asking the Government to increase the expenditure to a great extent. But under the present circumstances it has become highly necessary that at least a few more beds be provided for the accommodation of the patients. Sir, the health of the population, the health of the patients, should be the predominent consideration of the Government. It is no wonder, Sir, that in Cochin where we are proclaiming that we have got all reforms and all happiness, we are spending more for medical relief also. So in this respect I support the motion and request the Government that necessary steps be immediately taken.

*Mr. A. Eachara Menon: Sir, I am extremely sorry that I cannot see eye to eye with what has been stated just now. When I visited the Hospital, that was a Hospital I saw with a less number of patients on the floor. What that hospital very sadly requires is a compound wall. If that can be had, I think, that hospital can be said to be perfect. As the member for Trichur said, the going of medicines outside the hospitals has become more so after the appointment of these honorary physicians. They have no other go. They have to supply medicines to their patients. What is to be done? Unless that is put a stop to, I do not think there will be any safety.

Dr. A. R. Menon: On a point of information, I brought out from the Chief Medical Officer in the cross-examination that both are tarred with the same brush, both the honorary and the paid. I won't allow that distinction to be drawn.

Dr. D. Raghavendra Rao: It is a common saying that a hungry man can be satisfied soon but one who has eaten enough wants more. Let us take the case of Irinjalakkuda. I dare say, the House does not fully realize what has been done for Irinjalakkuda during the last few years. An out-patient department formerly consisted of an old building in which there was a compounding room in the middle, a small ward on the northern side and a small ward on the southern side. Each of these wards could take in about 4—5 patients. So it had accommodation

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for about 8 patients. The out-patient department used to be held on the verandah which is only 5 feet wide. That was the state of the Irinjalakkuda Hospital 6 or 7 years ago. What we have done so far is, we have constructed an out-patient building which is as good as any out-patient building in the whole State costing the Government about 9 or 10 thousand rupees. Then we constructed open wards there. It is only last week, last Sunday that I went there. I found that there is not enough accommodation for all the patients. As I informed the House there is generally congestion in every institution, 95 per cent of the patients were suffering from Dysentery. Due to the floods the drinking water is practically at the same level as the paddy fields. People will not boil their water and naturally almost with the exception of well-to-do classes, the rest drink filthy water. For some time they carry on with Ayurvedic treatment and when the case becomes very serious they will resort to the Hospital.

We constructed an operation theatre costing about Rs. 5,500. Last year we constructed another ward costing about 7 to 8 thousand rupees.

Dr. A. R. Menon : How many beds ?

Dr. D. Raghavendra Rao : There are about 15—20 beds there in that ward. We wanted that Irinjalakkuda Hospital should have sufficient space and we found that in the surrounding area buildings were being constructed. In order to avoid the future trouble of acquisition at a later date and paying for rotton buildings, Government was approached on the subject and the Government was kind enough to acquire the lands for the Hospital. So to say that buildings should be put up because we acquired the land is rather a funny method of argument. We have got enough of land for future expansion. We have constructed enough of buildings. I do not think that there is any human institution which is perfect. It can never be perfect. We are not averse to progress. But the State cannot go on borrowing just as was done in the case of the Railway and the Harbour. The Railways and Harbour are paying propositions and the Hospitals are not paying. I represent a spending department. I become nervous sometimes when I get some wiggings from the Huzur Office. At the same time I should have some sense of responsibility. I must know the proposals that I put forward before the Government are reasonable. I should myself think that it is a reasonable request to make. There is a limit to the proposal for expenditure. So Irinjalakkuda will have to be satisfied for some time,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

because there are thousands of people who are equally His Highness' subjects and who have not got these things. What is happening is, round about from some of the British areas—from Cranganur and other parts people come to Irinjalakkuda. At the same time we have got a Hospital at Cranganur, a hospital at Chalakkudi, a dispensary at Kattur which has also got inpatient accommodation, a very fine hospital at Trichur and the Civil Hospital is going to be remodelled, a maternity Hospital also at Trichur. I do not think there is any other State wherein medical aid is given so very satisfactorily. Some hon'ble member was talking about a medical survey. I have made a survey. I am sure the survey means additional cost. Who is to pay for it? That is the question. It is very easy to say this and that. Honorary Visitors to all these institutions have been visiting every 3 months and if we are going to follow and act according to their requirements and improvements I may State before this House it would require at least 50 lakhs of Rupees to be spent by the State. If the Government of Cochin is bound to carry out the improvements that have been suggested by the honorary visitors to the different institutions, I don't think that even 50 lakhs will be enough. That is as regards initial expenditure. What about recurring expenditure? The other day when I took the Diwan to the Mental Hospital, the Medical Officer there was saying that the lunatics were requiring more attendants. How many attendants have been increased? The number of attendants at present is itself about twice the number it was a few years ago. It is true the patients are increasing.

Dr. A. R. Menon: Lunacy also is increasing?

Dr. D. Raghavendra Rao: Yes. It is not only in Cochin. That is the only consolation. All over the world there is the lunacy problem. There is a border land between sanity and insanity. It is in the border land which some of us come. Eccentricity is one on the border land. So, Sir, I have to request the hon'ble member that the Government having done this much, he should be kind enough to withdraw the cut motion. When funds are available certainly Irinjalakkuda deserves to be improved.

Mr. A. L. Antony: So it means that Irinjalakkuda cannot be given the improvements suggested. As I said the other day the number of beds is 40 and there were 67 patients, and do you know the number of patients who were refused admission?

Dr. D. Raghavendra Rao: If you admit more than 67 where there is accommodation only for 40 it will be an insanitary

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

place and then you will begin to complain that the authorities concerned do not look after these patients. That will be the next complaint.

Mr. A. L. Antony: At least in view of the difficulties felt by the people, owing to the want of beds, I want to bring to the notice of the Government that there is a very urgent necessity for more beds felt and on the assurance that it will be looked into by the hon'ble member at least when funds are available next year, I am not pressing for raising the grade to the Civil Hospital. At least some additional beds may be provided for.

With these few words and with the assurance of the hon'ble member, I withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

Mr. President: Mr. Ibrahim's cut motion No. 3 comes under Cranganur. It will be taken up at the time of the Cranganur budget.

MOTION NO. 3.

Mr. B. M. Peter: *To reduce the allotment of Rs. 1,22,819 for Establishment charges of the Chief Medical Office by Re. 1 (To give an emergency ward to Kandakadavu Dispensary).*

സർ, എന്റെ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്നു് യാതൊരു ഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസ്സരുടെ ഇന്നലത്തെ മറുപടിയിൽനിന്നുതന്നെ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പ്രസംഗംകൊണ്ടു് അതു് അല്പമെങ്കിലും പൂർത്തീകരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കണ്ടക്കടവു ഡിസ്പെൻസറി തുടങ്ങീട്ടു് ഏതാണ്ടു് മുപ്പതു കൊല്ലത്തോളമായിട്ടുണ്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർതന്നെ പറഞ്ഞു മുപ്പതുകൊല്ലത്തിനുമുമ്പു് എഴുപതായിരം ഉറുപ്പിക മാത്രമാണു് നമ്മുടെ സ്റ്റോറിൽ ഒട്ടുകെ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലേക്കു ചിലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു എന്നു്. ഇപ്പോൾ അഞ്ചുലക്ഷത്തി അമ്പത്താറായിരം ഉറുപ്പിക മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിലേക്കു ചിലവുചെയ്യുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണു്. എന്നാൽ അന്നും ഇന്നും കണ്ടക്കടവു ഡിസ്പെൻസറിയിലേക്കു ൨,൪൦൦ ക. മാത്രമാണു് ചിലവു ചെയ്യുന്നതെന്നാണു് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിനു ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞാൽ 'നട്ടപ്പോഴും പറിച്ചപ്പോഴും ഒരു കൊട്ട' എന്നുവേണം പറയുവാൻ. യാതൊരു ഇംപ്രൂവുമെൻറുമില്ലാതെ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി കൊച്ചി രാജ്യത്തുണ്ടെങ്കിൽ അതു് കണ്ടക്കടവു് ഡിസ്പെൻസറി മാത്രമാണു്. ചെല്ലാനം നിവാസികളും ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിനോടു എന്തപരാധമാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നാണു് എനിക്കു വ്യസനസമേതം ഈ മെമ്പരോടു് ചോദിക്കാനുള്ളതു്. കേൾപോരും കേൾവിയുമില്ലാത്ത ആ സ്ഥലത്തെ രോഗികളുടെ കഷ്ടാവസ്ഥ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണു് ഏറ്റവും സങ്കടകരമായിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ വലുതായ ഒരു സംഖ്യ ഇതിലേക്കു ചിലവുചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഈ ഡിസ്പെൻസറി ൨൦ ക. റെൻറ് കൊടുത്തുവരുന്ന ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണു് ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടത്തിവരുന്നതു". അവിടെയാണു് ഡോക്ടർ താമസിക്കുന്നതു്. ഡോക്ടക്കു താമസിക്കുന്നതിനു വേറെ ഒരു സ്ഥലം കൊടുത്തു് ആ സ്ഥലത്തു് നാലൊ അഞ്ചൊ ബെഡ്ഡു് ഇട്ടു് കൂറെ പേഷ്യൻസിനെ കിടത്തുവാൻ സാധിക്കും. അങ്ങിനെചെയ്താൽ വലിയ ചണച്ചിലവുകൂടാതെ സംഗതി നടത്താം. അതിനെങ്കിലും ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസ്സർ മനസ്സിരുത്തിയാൽ മതി. ആ അഭിപ്രായമെങ്കിലും ശവമ്മെൻറു സ്വീകരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ എല്ലാവരുടേയും അംഗീകരണത്തിന്നായി സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao: What the hon'ble member mentioned in this House is perfectly true. It was in the year 1907 that the dispensaries in the coastal area were started. Narakkal and Andikadavu were the first ones that were started. As regards the dispensary at Narakkal it was then located in the old Traveller's Bangalow and as regards the one Kandakadavu there was no sufficient space at all. It is a stretch of land very narrow, on the one side having the rough sea and on the other the shallow backwater canal. The people are very poor fishermen whose drinking water is very bad. If there is any place where drinking water is bad I should consider that to be the worst. But what happened is this. There has been some trouble so far about the location of the dispensary. It was all the while hanging on the thread. Some wanted it to be located at Kandakadvu. People of Kandakadavu, people of Andikadavu, people of Chellanam and people of Kumbalangi wanted it to be shifted to their own respective places and what happened is one rich man of the locality came forward with a building. As there was no building belonging to the Government the dispensary was located in that building. Subsequently it had to be shifted when that man came into debt. So it was shifted to the present building. Even the ownership of the present building has been changing hands, so much so that it has become very difficult for me to keep the building in proper repair. He is so highly involved that he does not wish to spend a single penny on repairs, and during the last few years, I have had the trouble of sending him registered notices for keeping the House in proper repair. It is not a place where even the medical men can get—apart from a decent house—any house to live in. The nature of the place is such that unless the Government acquires a portion of land and puts up a building it will not be possible to make any improvement to the Hospital. The idea suggested by the hon'ble member just now of housing patients inside that part of the hospital is not novel. I went to the place to try and see whether this arrangement could be done. There is no suitable accommodation to house patients there. It is one building in which there is an open hall. It has got a Nalukettu where the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

doctor lives. So this is the state of affairs. The matter has been brought to the notice of the Government on several occasions. It is not because the Government are not aware, but because there have been several other things which the Government had to face. It is not possible to do all things together in one year, two years or 3 years. The improvement of the medical institutions were started 5—6 years ago and when funds are available I dare say within a few years Kandakadavu also will have its turn.

Mr. B. M. Peter: സർ, ഡാക്ടർക്ക് വേറെ സ്ഥലം കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഇതു് ചെയ്യാമോ?

Dr. D. Raghavendara Rao : ചെയ്യാം.

Mr. B. M. Peter. എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു പിൻവലിക്കുന്നു.

The Motion was, by leave, withdrawn.

Mr. President: The next motion comes under Cranganur budget. I think it is very hard if the Cranganur Member is to be told that all the cut motions should come under Cranganur budget when we find that Cranganur budget is not likely to be reached for purposes of discussing cut motions. I therefore propose to take the State budget and Cranganur budget to be before the House together, and the Cranganur Member also will move the motion in the same order. Mr. Ibrahim can also move his cut motion.

MOTION NO. 4:

***Mr. K. M. Ibrahim:** *To reduce the allotment of Rs. 1,22,819 for Establishment, Hospitals by Re. 1. (To discuss the desirability of an equitable distribution of beds in the Cranganur hospital among the Honorary Surgeons).*

Sir, the point is very simple. In an answer given by the hon'ble member for medicine on this subject in one of the previous meetings of the dissolved council it struck me rather strange, that of the 28 beds of one hospital, 22 went to one gentleman and the remaining six went to the other two. I thought, on the very face of it, it was a rather inequitable arrangement. I would just like to know from the hon'ble member whether something could be done to effect a more equitable distribution of beds.

Dr. D. Raghavendra Rao : It is a well known fact that the Cranganur budget is a deficit one. Though the number of beds is about 28, the allotment under diet charges is only Rs. 700.

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Hospitals outside, for instance Chalakkudi, Chittur, Irinjalakkuda, Kunnamkulam all these places get an allotment under dietary charges ranging between Rs. 2,000 and 3,000. As the patients could not be dieted the medical officer has to see that patients excepting very few who are very poor are asked to bring their own diets. This has to be done.

Mr. K. M. Ibrahim: I am afraid the hon'ble member has misunderstood the point. We are on cut motion regarding equitable distribution of beds in the same hospital.

Dr. D. Raghavendra Rao: In the Hospital there is no such as that man's bed and this man's bed and it is harmful to the patient population. It is not so. What happens is the senior man who is a graduate, who is an experienced man, is put in charge of the Hospital. There are two Sub-Assistant Surgeons under him who are not so experienced or who have not got the same service. The senior man is responsible to the Government, he is responsible to the Head of the Department as regards control of expenditure. So I have to ask him to divide the work in a particular way. The work in the out-patient department is managed by these two Sub-Assistant Surgeons, one working on the male side and the other on the women and children's side. The Assistant Surgeon looks after the inpatients because they are serious cases. They are being attended to by the experienced senior doctor who is also in charge of the place and naturally responsible to the Government for the maintenance of records, expenditure and other things. We have not got the slightest objection to allowing these young men to treat their cases nor have we put any restriction. I have myself told them—on last Sunday I had been there—to show more sense of responsibility and naturally take more rights. They do not show a sense of responsibility. They must help the senior man. Now for instance when I went there I saw a lot of filth. When I asked the senior man who is responsible for the maintenance of the Hospital he said that I have to do everything myself, Sir. Before we assert the rights let us do this, and all the men are honorary and they are allowed to look after patients also. Troubles started after the trouble at Narakkal. Otherwise there was no trouble. There are honorary men here. We do not have any such trouble here. In a small institution like that the whole difficulty is about expenditure. Then, these men are given the right, they will prescribe more diets which is not possible and then public expenditure could not be controlled. It is only with that idea, I have now given special instructions that more beds may be given to each of the Sub-Assistant Surgeons.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

*Mr. K. M. Ibrahim: I was, Sir, very much struck at the diplomatic way in which the hon'ble member for medicine was opening his case. And I was very much glad, Sir, that he has already given instructions for a more equitable distribution of beds. One thing I would like to impress on the kind attention of the hon'ble members. The hon'ble member was saying that I had made out a case that a particular number of beds in a particular hospital belong to a particular member. It was not my case at all.

Dr. D. Raghavendra Rao: I never said that.

Mr. K. M. Ibrahim: The game was started by the hon'ble member himself. The hon'ble member himself gave an answer in one of the previous meetings of this Council that 22 beds are given to one doctor and the remaining beds, 3 each were given to the remaining doctors. So naturally as an impartial critic it struck me that it was rather an inequitable arrangement. Everybody knows that all doctors have got responsibility That was one of the points of argument.

But since finally as the hon'ble member has kindly assured us that he has already looked into the matter and that he would arrange for a more equitable distribution of beds I do not think any specific public purpose would be served by pressing this motion. I beg leave of the House to withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

The House rose for lunch at 1 p. m. and re-assembled at 2-30 p. m. with the hon'ble the Deputy President in the Chair.

MOTION NO. 5.

*Mr. K. M. Ibrahim: *To reduce the allotment of Rs. 1,22,819 for Establishment, Hospitals by Re. 1.*

(To discuss the paucity of medicines in the Cranganur Hospital.)

സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദ്യമെമ്പർ ഇന്നു കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡിമാൻഡ് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്ത വിജ്ഞാനപ്രദവും സാരസമ്പൂർണവുമായ പ്രസംഗത്തിനുശേഷം പോര എന്നു പറയുവാൻ എനിക്ക് വളരെ സങ്കോചമാണ് തോന്നുന്നതു്. വളരെക്കാലമായി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വൈദ്യഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലും അല്ലാതേയും വന്നിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളേയും നാനാമുഖങ്ങളായ അഭിവൃദ്ധികളേയും ഞാൻ ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. അയൽ രാജ്യമായ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളോടും മറ്റും തരതമ്യം ചെയ്യാൽ വൈദ്യസഹായത്തിൽ നമ്മുടെ നാടിനുള്ള കൂടുതൽ പാരമ്യത്തെ ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അതേസമയംതന്നെ സർ, എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഈ കാര്യത്തിലുള്ള സങ്കടങ്ങളേയും ഭാഷാ ബഞ്ചിൽ ഇരിക്കുന

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മാന്യന്മാരേയും, ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാരേയും അറിയിക്കാതെ തരമില്ല. സാധാരണ ഈ വക സംഗതികൾ പറയുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർക്ക് പ്രാദേശികങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് പൊതുവായ ഒരു പുരോഗതിയും അവമതിയും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുണ്ട്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ മരു പ്രാദേശികത്വം നിങ്ങൾ കരുതരുതു്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ബഡ്ജറ്റതന്നെ വേറെയാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂരും സ്റ്റേറിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയുള്ള ഒരു കണക്കെടുത്താൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മറ്റു ഭാഗങ്ങളേക്കാൾ വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിനു് വേറെ പ്രാദേശിക കാര്യങ്ങളേക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി പ്രാധാന്യം കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഈ സംഗതി ആറേഴുകൊല്ലക്കാലമായി ഞാനും എന്റെ മുൻഗാമികളായി ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള സാമാജികന്മാരും എപ്പോഴും പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പല്ലവിയാണ്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബഹുമാനപ്പെട്ട ട്രഷറി ബഞ്ചിലിരിക്കുന്ന മാന്യമെമ്പർമാർ ചിറ്റമ്മനയം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ പല്ലവി വീണ്ടും ഇവിടെ പാടുന്നതു്. (ഹീയർ, ഹീയർ). ഇതുപോലെ എത്രയോതവണ ഇവിടെ ഉരുവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഇപ്പോഴും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്. സ്റ്റേറിലുള്ള മറ്റു അഞ്ചു് താലൂക്കുകൾക്കും വൈദ്യസംബന്ധമായി മരുന്നുകൾക്കുമാത്രം ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ ഒരു ലക്ഷത്തി എണ്ണായിരം ഉറുപ്പികയാണ്.

ഒരു ലക്ഷത്തി എണ്ണായിരം ഉറുപ്പിക, ആറു താലൂക്കുകളുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ചിലവിടുന്നതിന്റെ ആറിലൊന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു് കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നില്ല കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കു്, മുകുന്ദപുരം താലൂക്കു് മുതലായ വലിയ താലൂക്കുകൾക്കു് കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ശരിയായ ഒരു മാനദണ്ഡം കൊടുങ്ങല്ലൂരിനും കൊടുക്കണമെന്നു അമിതമായ വാദം ചെയ്യുന്നില്ല. പക്ഷെ, എന്തെണ്ടു് ഒരു തോതെങ്കിലും അതിനോടു യോജിക്കണമെന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചി രാജ്യത്തിലെ ആറിൽ ഒരു താലൂക്കാണെന്നു കരുതി പൊതുവായ ഒരു മാനദണ്ഡം വിഭജിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുമാത്രമേ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഒരു ലക്ഷത്തി എണ്ണായിരം ഉറുപ്പിക കൊച്ചിയിൽ വൈദ്യസഹായത്തിനു് കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ ഭീമമായ സംഖ്യയിൽ ഞാൻ ഒട്ടും പ്രതിഷേധം കാണിക്കുന്നില്ല, ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നുമില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് വെറും നിസ്സാരമായ, പിറപിറയായ ൨,൪ ൫ ൦ ഉറുപ്പിക മാത്രമാണ്. ഒരു ലക്ഷത്തി എണ്ണായിരം ഉറുപ്പികയെ ആറുകൊണ്ടു് ഹരിച്ചാൽ ൧൮,൦ ൦ ൦ ഉറുപ്പികയാണ് വരുന്നതു്. ആ ൧൮,൦ ൦ ൦ ഉറുപ്പിക കിട്ടണമെന്നു പറയുന്നില്ല. പതിനായിരമെങ്കിലും കിട്ടണമെന്നും അമിതമായ വാദം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ പതിനായിരമെങ്കിലും കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥാനത്തു് ൨,൪ ൫ ൦ ഉറുപ്പിക മരുന്നുകൾക്കായി നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു് വളരെ സങ്കടമാണെന്നുള്ള സംഗതി എനിക്ക് ഇവിടെ പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഒരുപക്ഷെ വെറുമൊരു ഗ്രാമപ്രദേശമാണോ എന്നു് ഈ സംഖ്യ കാണുമ്പോൾ നാഗരീകരും ബഹുമാന്യരുമായ സാമാജികന്മാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ വളർന്നുവരുന്ന ഒരു പട്ടണമാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ. പട്ടണങ്ങളൊഴിച്ചാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തു് മറ്റൊരുഭാഗത്തും ഇല്ലാത്തത്ര ജനസംഖ്യയാണ് അവിടെയുള്ളതെന്നു് കണക്കുകൊണ്ടു് കാണുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അങ്ങിനെയല്ല എന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പർക്കു് നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ സമ്മതിച്ചുതരാം. ജനസംഖ്യയുടെ പാരമ്യമനുസരിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ വല്ല മൂക്കിലൊ മൂലയി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലൊ കിടക്കുന്ന രാജ്യമാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നു കരുതാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട സാമാജികന്മാരോട് വിനീതമായ ഒരപേക്ഷയുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദ്യമെമ്പറുടെ മരൊറ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നുതന്നെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലേക്കുള്ള വൈദ്യസഹായത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടുള്ള ദോഷം സദയം സമ്മതിച്ചതിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഭാരുണമായ ഒരു കഥ അദ്ദേഹം ഇവിടെ ധരിപ്പിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വേണ്ടത്ര വൈദ്യസഹായമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇരിങ്ങാലക്കുട ആശുപത്രിയെ ശരണം പ്രാപിക്കേണ്ടിവന്നതായി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞോ അറിയാതേയോ ചെയ്തുപോയ ഒരു കുറമാണെന്നു് ആ പ്രസ്താവനകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചതായി നിങ്ങൾ സദയം മനസ്സിലാക്കണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ തന്നിരിക്കുന്ന സംഖ്യ വളരെ നിസ്സാരമാണെന്നുള്ള സംഗതിയെ നിങ്ങൾ ദയവായി ധരിച്ച് ഈ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ അനുതാപപൂർവ്വമായ ഒരു മറുപടി അപ്പുറത്തുനിന്നു വരുത്തിതരുവാൻ ഞാൻ എല്ലാവരോടും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

*Dr. A. R. Menon: Sir, here we are dealing with a deficit budget for years. I have pointed out to this House a few years ago that the present arrangement cannot go indefinitely every year. Every year the reserve fund is being consumed to meet the current expenditure. Now Cranganur budget this year also, I believe, is a deficit budget. Is not it? Within the limited resources the money should be apportioned to the various departments but how is it possible to give more than the amount that is given. Is it possible to do so? That is the question. There is no use of comparing with the allotment for the whole State, for unfortunately Cranganur does not form part of Cochin State in these things. Though this matter has been brought to the notice of the Government and I insisted on more occasions than one that in the matter of disbursements Cranganur should be a part and parcel of the whole State and not as a separate State, the answer given to me then was that for such an arrangement even the Cranganur Royal Family is not agreeable. There are certain treaties regulating Cochin State and Cranganur. That treaty does not permit us to go beyond those conditions laid down. Therefore we are in this great difficulty. I have nothing but sympathy for Cranganur and I have pleaded year after year that something should be done. Therefore my friend should not misunderstand that I am raising a point against him. I want to thrash out this point so that we may know there is a lot of substance in his plea. For the whole Taluk he gets Rs. 1,450. Nearly a lakh and eight thousand rupees are spent for the whole State. It may be that the area is different. But certaintly if it is part of the State contribution will be 4 or 5 thousand. But what is to be done. I want the Government to face this squarely instead of simply shutting their eyes when difficulties arise, and

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

enunciate some propositions, for our guidance so that we might know where we stand. When we find flagrant injustice is being done we may be in a position to take the Government to task. I find that I am unable to do so, unable to take the Government to task, under the existing conditions. As I have understood the question that goes to the root is this. What has to be done in order to modify the existing relations between the two States? The existing relations between the two States either may be changed or some arrangements may be effected, so that the people of Cranganur for all practical purposes will form a part and parcel of the Cochin State. And when a question of expenditure comes, it is simple to get up and say that you are not a part of the State, we are unable to do anything more, because your budget is separate and the expenditure must come within the 4 walls of the budget. I submit it is an impossible position. This position cannot continue. Certain things have been done. We used to raise our protests when they used to send senior officers to Cranganur so that the additional scale of salary may be debited to this State. All these things have been given up by the Government. I believe Cranganur may get a little more additional income from other sources. Granted all these, even then it is a deficit budget. I want the Government to face this and decide this issue once for all. Because, only after the decision of that issue, all these questions will become relevant and we would be in a position to offer our remarks. Your position cannot be responsible for this State of affairs. I agree with you. Mr. Ibrahim is not responsible either. He has, as a member, a right to demand that in matters of this type the elementary needs of a population should be met by the Government and if you fail to do so you have no right to rule over them. There is no doubt about that. I am not saying about the allotment. If, by chance, the allotment can be increased, I shall be very happy; but the other question must be faced squarely and a decision must be arrived at. Otherwise the position will become more and more impossible, with a continuous deficit budget eating away the reserve funds.

Mr. K. Ayyappan : സർ, കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു് പണമില്ലെന്നുള്ള വാദം ഇവിടെ വരാൻ തുടങ്ങീട്ടു് വളരെക്കാലമായി. കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ജനങ്ങൾ കൊച്ചിയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലെ ജനങ്ങളോളം തന്നെ കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭക്തരായ പ്രജകളാണു്. എന്തെങ്കിലും ഒരു വ്യത്യാസം ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലേയും ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉള്ളതായി ജനങ്ങൾക്കോ ഗവൺമെൻറിനോ ഇതുവരെ മനസ്സിലായിട്ടില്ല. കൊച്ചി ഗവൺമെൻറിനു് ഗവൺമെൻറിൻെറ സ്വപ്നം അധികാരങ്ങളും കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ജനങ്ങളുടെമേൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. വലിയ എമ്പയേഴ്സ് കോളനികൾ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ ഒരു വാഡൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്റ്റോറായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു് ആവശ്യമുള്ള പണം ചിലവാക്കുവാനും തയ്യാറാകണം. അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ അവക്കുതന്നെ വിട്ടു കൊടുക്കുക. കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകൾക്കു് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം ചെയ്യുന്നു, അതുപോലെ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ പ്രജകൾക്കും ചെയ്തുകൊടുക്കാതെ അവരോടു് ബഡ്ജറ്റു് ഡെഫിസിറ്റാണെന്നു പറയുന്നതെന്തിനു്? ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു സമാധാനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണു്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ബഡ്ജറ്റു് പ്രത്യേകം വെയ്ക്കണമെന്നു് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചീഫാണു് ഇതിനു കാരണക്കാരനെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇമ്പീരിയൽ ഗവമ്മെൻറു് ചിലപ്പോൾ നിങ്ങളോടു് ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടു് കയ്യും തുറന്നുപറയണം. ഇനി കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പണമില്ലെന്നും, ബഡ്ജറ്റു് ഡെഫിസിറ്റാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദം ഇവിടെ കേൾക്കാതായാൽ കൊള്ളാം.

Mr. V. K. Bhaskara Menon: I would like to know whether the Cranganur Hospital serves only Cranganur or also people of other parts of Cochin-Kanayannur, viz., Chennamangalam, Gothuruthy, etc.?

Dr. D. Raghavendra Rao: Yes. It serves other people also.

Mr. V. K. Bhaskara Menon: Now my friend for Cranganur has very eloquently argued that the allotment for Cranganur is absolutely insufficient and the hon'ble member for Trichur North has emphasised the fact that something ought to be done though he is not prepared to take the Government to task because of the fact that there is no adequate financial strength behind the Cranganur Budget. But I say that for the services rendered by Cranganur Hospital to other parts of the State Cranganur has to be helped by the revenues of the State and in that fashion I insist, claim and demand that they ought to do something to increase the allotment as far as Cranganur Hospital is concerned. Apart from the general questions raised, because of the fact that the Cranganur Hospital is serving the needs of other parts of Cochin State and serving to a large extent, better attention should be paid to this, and more liberal grants than what is being given now, may be allotted.

Dr. A. R. Menon: Trichur and Ernakulam Hospitals serve also Cranganur.

Mr. V. K. Bhaskara Menon: That is a way of argument. And the curious fact is that from the beginning the allotment for this item seems to have been fixed at Rs. 1,450 and it has not been changed for a number of years. I think it is absolutely unfair that with the increase in population, with the increase in the demands of the population, some sort of method is not arrived at either by retrenchment or any other scheme to give adequate medical relief, which is I believe, the most important service that any Government can render to the inhabitants.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Ismail Haji Essa Sait: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡൻറ്, സർ, കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബഡ്ജറ്റ് ഒന്നാക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഈ കൌൺസിലിൽ വളരെക്കാലമായി വാദപ്രതിവാദം നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ മാരേ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പണം മതിയാകാത്ത കാര്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ബഡ്ജറ്റ് ഡെഫിസിറ്റാണെന്നുള്ള വാദമാണ് ഗവൺമെൻറ് കൊണ്ടുവരുന്നത്.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിലുള്ള താലൂക്കുകളുടെ എതിരായി നോക്കുന്നപക്ഷം കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ജനങ്ങൾ കൂടുതലായി വസിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മാരേ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഗവൺമെൻറിനോട് പറയുമ്പോൾ ബഡ്ജറ്റ് ഡെഫിസിറ്റാണെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയാണ് പതിവ്. സ്റ്റേറിലെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗവൺമെൻറ് പ്രയോഗിക്കുന്ന സകല അധികാരങ്ങളും അവിടേയും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതേപ്രകാരംതന്നെ അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ഇതുവരെ ഗവൺമെൻറ് ശ്രമിക്കാത്തതിലാണ് എനിക്ക് വ്യസനകരമായി തോന്നുന്നത്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ നികുതി മാത്രം നോക്കുന്നതായാൽ മറ്റു താലൂക്കുകളേക്കാൾ കൂടുതലായ നികുതി അവിടെനിന്നും പിരിക്കുന്നുണ്ട്.

Mr. A. Eachara Menon: ആരാണ് പിരിക്കുന്നത്, സ്റ്റീക്കറോ—ഗവൺമെൻറോ?

Mr. Ismail Haji Essa Sait: നികുതി ഗവൺമെൻറിലേക്കാണ്. സ്റ്റീക്കിന് അതിൽ ഒന്നുമില്ല. മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചീഫുമായിട്ട് എഴുത്തുകുത്തു നടത്തി കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാരം അവർക്കുതന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു ബഡ്ജറ്റും കൂടി ഒന്നിച്ചാക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നാണ്. ഞാൻ പറയുന്നത്. ബഡ്ജറ്റ് ഒന്നാകാത്ത കാലത്തോളം ഈ സംഗതികൾക്ക് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. (ഹീയർ, ഹീയർ). അതുകൊണ്ട് കൊടുങ്ങല്ലൂർ ബഡ്ജറ്റ് സ്റ്റേറ് ബഡ്ജറ്റോടുകൂടി ചേർക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മറ്റുള്ളവർക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങളെപ്പോലെ ഗണിച്ച് ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

Mr. P. Govinda Menon: We have travelled away from the smaller question of paucity of funds for Cranganur Hospital to the larger question of the constitution and the financial position of the Principality of Cranganur. I would in this connection wish to point out to this House that the budget for Cranganur year after year presented before this House does not really represent the budgetary position of Cranganur. There is a contribution of Rs. 900 from the Cranganur Treasury to the Government and that represents the contribution of the Taluk of Cranganur or the Principality of Cranganur towards the Cochin Government for purposes of general administration. Then for all the other departments the establishment and other charges are only for officers who are really posted in Cranganur, for example, if the Revenue Department is taken into consideration the Deputy Tahsildar's pay and the pay of the officers under

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Deputy Tahsildar in the Taluk of Cranganur alone are taken into consideration. Strictly a contribution should be made from Cranganur on account of the services rendered by the Diwan Peishkar and his office for the purpose of Cranganur. In the same way all the other departments are really catering to the needs of Cranganur and Cranganur does not really contribute to the State budget for this purpose. There is the Legislative Council, there is the Diwan's pay, the Huzur expenses and all these things. For all these purposes together there is a nominal amount of Rs. 900 which the Cranganur Treasury is made to contribute towards the State expenses. Over and above that I do not forget that about Rs. 6,900 is being paid by way of subsidy by the Cranganur Chief to the Cochin Government. About Rs. 7,800 is thus being received from Cranganur towards the Central revenues of the Cochin Government. And with that contribution the Finance Member pretends that he is having a balanced budget. He wants to see that the tables are alright, that the figures are right and there is only a small deficit. If the proper contribution is levied from Cranganur the budget will be a far worse deficit budget than it is now-a-days. But by saying this I do not contend for the position that Cranganur should be segregated and that the needs of Cranganur should be starved. My submission is that this system of separate budgets for the State and Cranganur rises out of a fiction which is a political or a constitutional fiction, i. e., Cranganur is a State within the State. The rational way to remove these troubles will be to do away with this fiction somehow. I do not know how. The political fiction of Cranganur being a Principality or State within the State, also the other fiction of having a separate budget for Cranganur must be removed. This is the only aspect of the case which I have to present before this House. Now we are thinking that we were attempting to balance the budget. But really we are not balancing the budget. I would like to point out again to you that in the matter of revenues from the Magistrate's and Munsiff's Court situated in Cranganur the revenues come more from the Villages of Mukundapuram and Cochin Kanayannur Taluks, than from the Villages of Cranganur and I suppose all these revenues are credited to Cranganur. For example there are 4—5 villages in the Cochin-Kanayannur Taluk whose jurisdiction is under the Cranganur Munsiff's Court. There are 7 or 8 villages in the Cochin-Kanayannur Taluk whose jurisdiction also is under the Cranganur Court. If you are going to do these things scrupulously the court-fee and other allied revenues derived from these villages should really be credited to the Cochin Government. That is not being done. So while your budget does not really disclose the budgetary position why

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

should you have this false budget?—this fiction of financial or fiscal autonomy for Cranganur and all these things. If you are going to have that, go to its logical conclusion. Then you will see that it is a hoplessly deficit budget. So my submission would be that this trouble arises out of the fiction above adverted to, which the sooner removed the better for Cranganur and for the State.

Mr. K. S. Panicker: On a point of information, Sir, മിനിമം ശമ്പളം വാങ്ങുന്നവരെ മാത്രമേ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ നിയമിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നുണ്ടോ?

Dr. D. Raghavendara Rao: മിനിമം ശമ്പളം മാത്രമേ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുന്നുള്ളൂ. കൂടുതൽ ശമ്പളമുള്ളവരെ നിയമിച്ചാലും മിനിമം ശമ്പളം മാത്രമേ കൊള്ളിക്കാറുള്ളൂ. I would rather speak in Engish. Sir, it is not my province to enter into the political fiction or constitution or into the statutory understanding between Cranganur and Cochin. Today is the Medical budget day and I shall confine to the medical aspect. The Cranganur Hospital as it is called today was a dispensary which had a Sub-Assistant Surgeon in charge who was a paid man drawing a scale of pay of the cadre of the Sub-Assistant Surgeon. Subsequently a few years ago it was converted into a Hospital with an Assistant Surgeon in-charge. At that time there was an Assistant Surgeon on the grade of Rs. 125—200 and then due to the persistent demand of the people of the place, a woman Sub-Assistant Surgeon was also attached and her pay also was debited to Cranganur finances. Subsequent to this, we have now on the establishment of that Hospital 3 honorary medical men who draw not a pie as salary. Now let us see how much we have spent on that institution. In the old days when there was a paid Medical officer the total under Medical—Cranganur was Rs. 4,450. Out of this Rs. 1,350 went as the pay of the Medical officer and therefore it was only a sum of Rs. 3,100 that was spent on that hospital towards the medical supplies and other things. At that time the dietary charges of the hospital was only Rs. 150. The cost of medicine was Rs. 1,575, the establishment charges for menials and sweepers amounted to Rs. 836. Subsequently the Government, in order not to leave it as a step daughter, as it was said, improved that hospital with the additional accommodation costing about 8—9 thousand rupees. Subsequent to that an operation room was built costing about Rs. 1,000. The out-patient department was improved spending about Rs. 1,700 and Nurses' Quarters which do not exist in other Moffusil Hospitals at a cost of Rs. 3,500. All these improvements have been effected in that institution. The cost

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

under Menial establishment which was about Rs. 836 a few years ago now stands at a huge figure of nearly Rs. 3,123. This is due to the addition of certain Nurses and Sweepers to that institution, not for the pay of the Medical men. Again the dietary expense which was only Rs. 50 a few years ago is raised to Rs. 700. Now the cut motion being set towards the grant of Medicines I have to explain my position. Till I took charge of the Department, Rs. 1,550 worth of medicines used to be sent to that institution. Finding that people from other parts of the State over and above those of Cranganur such as Gothuruthy, Chennamangalam, etc., used to frequent the hospital I represented the state of affairs to the Government and there was a distinct government order on my suggestion that the necessary medicine required for that institution be sent just like any other Hospital from the Central Medical Stores; with the result that instead of Rs. 1,550 which I must say, is a fictitious figure, medicines worth more than Rs. 3 to 4 thousand began to be supplied to that Hospital so that the budget may not show a deficit. The Government simply adjust this amount to that institution. What is really taking place is that Cranganur is getting today as much medicine, if not more, than any other hospitals situated at Chittur or Nemmara or other places. I hope I have made the position clear.

Mr. K. Ayyappan: Why should you manipulate figures?

Dr. D. Raghavendra Rao: From the General Medical Stores medicines are supplied to that hospital according to the needs, once a year, twice a year or even thrice a year and even on supplementary indents. The only thing that is done is at the end of the year this amount is adjusted. So neither the medicine nor the bedding and clothing really show the figures. It is not really a fiction....

Mr. K. Ayyappan: ഈ ബഡ്ജറ്റ് കൊച്ചിയേയും കൊടുങ്ങല്ലൂരിനേയും ഒന്നുപോലെ പരിഗണിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റാണല്ലേ?

Dr. D. Raghavendra Rao: So as regards the supplies made to that hospital we need not go to the figures that are seen in the budget. All that is done is the necessary things, furniture, medicines, appliances, bedding and clothing and all such things are supplied to the Hospital according to the needs, and only this much of amount is debited to the Revenues of the Principality. And this was done and the Government has passed a Proceedings approving the same, years ago. This is being done for the last 7—8 years.

Mr. K. M. Ibrahim: Will the hon'ble member kindly inform us the amount that was given to the Cranganur Hospital

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

under Medicines? The amount given in the budget seems to be a mistake.

Dr. D. Raghavendra Rao: We have not wokerd it up. It is certainly more than Rs. 3,000. It can never be less than Rs. 3,000, surely it will be more.

Mr. T. V. Subramania Ayyar: On a point of information. How does the hon'ble member say that it is not less than Rs. 3,000?

Dr. D. Raghavendra Rao: According to the supplies made from the Central Medical Stores. The Medical Officer will indent for what he wants. If the supply runs short he sends additional supplementary indents on which supply will be made.

Mr. T. V. Subramania Ayyar: I heard the hon'ble member saying that he has not got the accurate information with regard to the supplies made.

Dr. D. Raghavendra Rao: It is not calculated. Because Cranganur is not going to pay, by making that calculation.

Mr. K. M. Ibrahim: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദ്യമെമ്പർടെ ഫ,ങ ം ം രൂപാ മാത്രമല്ലാ സാക്ഷാൽ കൊടുക്കുന്നതെന്നും, മൂവ്വായിരമൊ നാലായിരമൊ രൂപായായി അനുഭവത്തിൽ ചിലവുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള പ്രസ്താവനയെ നിഷേധിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പ്രമാണം ഇപ്പോൾ എന്റെ കൈവശമില്ല. പക്ഷെ എനിക്കു നേരിട്ടറിവുള്ള ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പറയുവാൻ സാധിക്കും. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആശുപത്രിയിൽ ഉള്ള മരുന്നുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില സംഗതികൾ ഞാൻ പറയാം. ഫ ം -ാംനു- കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവിടെ മരുന്നു് എന്നുള്ള ഏർപ്പാടല്ല സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നതു്. നീരിളക്കത്തിനു് പച്ചനിറത്തിലുള്ള വെള്ളവും, പനി വന്നാൽ ചുവന്നനിറത്തിലുള്ള വെള്ളവും കൊടുക്കും. ഇങ്ങിനെ ഓരോ സുഖക്കേടിനും നിറംമാറിയുള്ള വെള്ളം നിറച്ചിട്ടുള്ള കുപ്പികളാണു് അവിടെ ഉള്ളതു്. (ചിരി) അതു കുറവായിട്ടെ അവിടെ മരുന്നുള്ളൂ. ഇതു് ഏതാണ്ടു് ഫ ം -ാംനു- മുതൽ ന ം -ാംനു- വരെയുള്ള ഏർപ്പാടാണു്.

Mr. K. P. Kannan Nayar: ദിനം മാറുന്നുമുണ്ടു്, അല്ലേ?

Mr. K. M. Ibrahim: മാനസികമായി മാറുന്ന രോഗങ്ങളില്ലേ? എനിക്കു സുഖക്കേടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചാൽ എന്റെ സുഖക്കേടു മാറും. സുഖമായി എന്നു വിചാരിച്ചാൽ മതി, പിന്നെ സുഖക്കേടൊന്നുമില്ല.

Dr. D. Raghavendra Rao: If the hon'ble member wishes to know the exact amount of the cost of medicines supplied to the Cranganur Hospital, during the current year I can supply the information tomorrow.

Mr. K. M. Ibrahim: കുറച്ചു കൂടി വല്ലതും കൊടുക്കുവാനായിട്ടു് വല്ല നിവൃത്തിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Dr. D. Raghavendra Rao: Certainly as much as he wants. Even on Sunday last I had been there and when he told

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

me that such and such things are wanted I asked him to send an indent. Whenever a medical man wants some medicines he has only to send an indent and the Central Medical Stores will supply his wants as far as possible.

Mr. K. M. Ibrahim: മരുന്ന് കുറവാണെന്നുള്ള പക്ഷം എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ആക്ഷേപമുണ്ടാകാത്ത ഒരു ചുറുപാട് ഉണ്ടാക്കി തന്നാൽ മതി.

Dr. D. Raghavendra Rao: I will explain that position. Invariably in all the Hospitals the number of patients is increasing and in the Cranganur Hospital the daily average has come to about 400. We have been finding it extremely difficult to supply everything and we have to take a certain amount of caution in expenditure.

Mr. K. M. Ibrahim: സംഖ്യ കുറച്ചുകൂടി കൂടുതൽകൊടുക്കുവാനുള്ള കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറുടെ, വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു പ്രത്യേകത കൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്നു! ബാക്കി ഒരു ആശുപത്രികളിലും കാണാത്തതായ മാണറേറിയമായിനടത്തിവരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആശുപത്രിയിലേക്കു മരുന്നു കൂടുതൽ കൊടുക്കുവാൻ എന്താണു വിരോധം? സംഖ്യ കൂടുതലായി കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അനുതാപപൂർവ്വം ചെയ്യാമെന്നു വിശ്വാസം ചെയ്യാമോ?

Dr. D. Raghavendra Rao: It is being done.

Mr. K. M. Ibrahim: കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ സാമ്പത്തികമായ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു് മാത്രമെ എനിക്കിവിടെ പറയുവാനുള്ളൂ. മുന്നു നാലു മെമ്പർമാർ ബഡ്ജറ്റു് ഒന്നാക്കേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. കസ്റ്റംസ്വഴിയായി പിരിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു് ഓഹരി കൊടുക്കണമെന്നു് ഈ സഭയിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാർ ഭൂരിപക്ഷമായി വോട്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഗവൺമെന്റു മെമ്പർമാർ എതിർത്തുകൊണ്ടു് പ്രമേയങ്ങൾ പാസായിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിനായിട്ടുണ്ടിടത്തോളം അനുദ്യോഗസ്ഥ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നു. പെട്രോൾ, കനാൽ മുതലായ പല ഇനങ്ങളിലും വളരെ സംഖ്യ കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ബഡ്ജറ്റു് ഒന്നാക്കിയാൽ ഈ കുഴപ്പങ്ങളൊന്നുമില്ലതാനും. കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ പണമില്ലെന്നുള്ളവാദം മേലാൽ പറയാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം ശരിക്കുചെയ്യാതെ നാട്ടുകാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവൺമെന്ററിന്റെ ദയാദൃഷ്ടി കൂടുതൽവേണമെന്നു മാത്രമെ അപേക്ഷയുള്ളൂ. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറുടെ അനുതാപപൂർവ്വമുള്ള മറുപടി കിട്ടിയതിനശേഷം വേണ്ടതു ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ഈ സഭയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരോടപേക്ഷിക്കുന്നു.

The Motion was, by leave, withdrawn.

MOTION NO. 6.

***Mr. K. S. Panicker:** To reduce the allotment of Rs. 1,22,819 for 2-Medical by Re. 1.*

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

(To impress upon the Government the urgent necessity of improving the Ophthalmic Hospital, Ernakulam.)

എറണാകുളത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നവരായ അനവധി നിയമസഭാ സാമാജികന്മാർ ഈ നിയമസഭയിലുള്ളപ്പോൾ വടക്കൻ പ്രദേശത്തുകാരനായ ഒരു സാമാജികൻ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നതിൽ ചിലക്കു അത്ഭുതത്തിന്നവകാശമുണ്ടായേക്കാം. വടക്കു, തെക്കു എന്നുള്ള വ്യത്യാസം കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ ധാരാളമായി കണ്ടിട്ടുണ്ടു. അതു ഇപ്പോഴും വരാതിരിക്കുവാനാണു ഞാൻ ആദ്യമായിതന്നെ ആ സംഗതി ഇവിടെ പറയുന്നതു.

Mr. K. Ayyappan: ഈ ആശുപത്രിയിലെ ഡാക്ടർ എവിടത്തുകാരനാണു.

Mr. K. S. Panicker: എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല, ഇവിടത്തെ ഡാക്ടർ എവിടത്തുകാരനാണെന്നുള്ള ഇൻഫർമേഷൻ തന്നാൽ കൊള്ളാം.

Dr. D. Raghavendra Rao: തുളുക്കാരനാണു.

Mr. K. S. Panicker: ഡാക്ടർ തുളുക്കാരനാണെന്നുള്ള ന്യായം കൊണ്ടായിരിക്കാം ഈ ഉപക്ഷേപം വടക്കുനിന്നു ഒരു മെമ്പർ കൊണ്ടുവന്നതെന്നു സമർത്ഥിക്കുവാൻ ചില സാമാജികന്മാർ ശ്രമിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ എന്റെ ഉദ്ദേശം അതല്ല.

തലസ്ഥാന നഗരിയായ എറണാകുളത്തു ഒരുകണ്ണാശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു. അതു സ്ഥാപിച്ചിട്ടു ഇപ്പോഴും ഉദ്ദേശം ൨൦ കൊല്ലത്തോളമായിരിക്കും. പത്തുകൊല്ലത്തിലധികം പഴക്കമുള്ള ഈ കണ്ണാശുപത്രി ആദ്യം തുടങ്ങിയതു ജനറലാശുപത്രിയിലുള്ള ഔട്ടുപേഷ്യന്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലാണു. അന്നു അവിടത്തെ ഡാക്ടർ വടക്കനായിരുന്നുവൊ എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ ഇന്നുവരെയായിട്ടും അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തൊഴുത്തുപോലെയുള്ള സ്ഥലത്തുതന്നെ അതു നടന്നുവരുന്നതല്ലാതെ അതിൽ നിന്നുംയാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്തീട്ടില്ല. ൨൨൦൫-ലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ സ്പെഷ്യൽവാർഡിൽ ൪ ബെഡ്ഡു ഉണ്ടായിരുന്നതിൽനിന്നു ൫൦ രോഗികൾക്കു കിടക്കുവാനുള്ള സ്ഥലമുണ്ടെന്നാണു പറയുന്നതു. ഇപ്പോൾ അവിടെ നാല്പത്തിരണ്ടോ നാല്പത്തിയഞ്ചോ രോഗികൾ കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. എവിടെയാണു ഈ രോഗികളെല്ലാം കിടക്കുന്നതെന്നു ചോദിച്ചാൽ—അവർ കണ്ണിനു സുഖക്കേടുകാരായതുകൊണ്ടു അവക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലൊ—വെറും മാടുകളെ കെട്ടുന്നതിന്നുപയോഗിക്കുന്ന തൊഴുത്തുപോലെ ഒന്നിനുംകൊള്ളാത്ത, ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ അരുകിൽ ചാച്ചിറക്കി കെട്ടീട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലത്താണു. തലസ്ഥാനനഗരിയെ മുഖക്ഷൌരംചെയ്തു നന്നാക്കിവരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതിനു പുറകിലായി അനവധിലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചിലവുചെയ്തു ഒരു മാതൃകാ വൈദ്യമന്ദിരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉള്ളിലായി മറപ്പുരപോലെയുള്ള ഒരു ഭാഗത്താണു കണ്ണാശുപത്രി നടത്തിവരുന്നതു. ഇതു ലജ്ജാവഹമായ കാഴ്ച മറെറാന്നുമില്ല. എണ്ണായിരത്തിൽപരം രോഗികൾ ആ ആശുപത്രിയിൽ പ്രതിവർഷം ഓപ്പറേഷൻ കഴിക്കുവാൻ വരുന്നുണ്ടു. ൭൫രൂരി ഓരോ കൊല്ലത്തിലും പതിനായിരവും അതിൽകൂടുതലും രോഗികൾ ചികിത്സക്കായി അവിടെ വരുന്നുണ്ടു. ദിവസേന അവിടെവരുന്ന രോഗികളുടെ ആവറേജ് ൧൭൫. ഇ ആണെന്നാണൊ കാണുന്നതു. എത്രയൊ അധികം പണം മെഡിക്കൽ വകുപ്പിലേക്കു ചിലവുചെയ്തു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ കണ്ണാശുപത്രി കെട്ടിടത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു ഒരു മുക്കാൽപോലും ചിലവു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള ദാരുണമായ സംഗതി ഗവണ്മെൻറിനെ മനസ്സിലാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ ഉപക്ഷേപം ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

കൊച്ചി രാജ്യത്തു് ആകെ രണ്ടു് കണ്ണാശുപത്രികളുണ്ടു്. ഒന്നു പേരിനു മാത്രം തൃശ്ശൂരിൽ നടത്തിവരുന്നു. അവിടെ വളരെ കുറച്ചു് ബെഡ്ഡിംഗ്സുമാത്രമെയുള്ളൂ. എന്നാൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കൂടുതൽ രോഗികൾ വരുന്നതു് എറണാകുളത്തുള്ള കണ്ണാശുപത്രിയിലാണു്. ദൃഷ്ടാന്തമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഫ ഫ നു-ൽ തലപ്പള്ളി, മുകുന്ദപുരം, തൃശ്ശൂർ ഈ താലൂക്കുകളിൽനിന്നും അനവധി രോഗികൾ ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളതായി എനിക്കുതന്നെ അനുഭവമുണ്ടു്. ഇപ്പോഴും അനവധിപേർ വരുന്നുമുണ്ടു്. ഈ ആശുപത്രിയെ ഒന്നുകൂടി പരിഷ്കരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മെഡിക്കൽ അഡൈസറി ബോർഡിൽനിന്നും ശക്തിയായി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു്. ഓണറി വിസിറ്റേഴ്സിൻെറ ശുപാർശപ്രകാരം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഏകദേശം ഇ ഠ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വേണ്ടിവരുമെന്നു് ഇന്നുകാലത്തു് വൈദ്യവിദഗ്ധമെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഒരു അയ്യായിരം ഉറുപ്പികയെങ്കിലും ഈ ആവശ്യത്തിനു ചിലവു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. അതു പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ ഗോപ്യമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. ഞാൻ അതു് വിസ്തരിച്ചു പറയുവാനും, വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു കേൾക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും, എല്ലാ നിയമസഭാ സാമാജികന്മാരോടും ഈ തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ കണ്ണാശുപത്രിയെ ഒന്നു സന്ദർശിക്കണമെന്നു" അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അവിടത്തെ ഡാക്ടർ തൃശ്ശൂക്കാരനാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഏവിടത്തുകാരനെങ്കിലും ആകട്ടെ. സാധാരണയായിട്ടു് ഒരു ആശുപത്രിയിൽ ഒരു രോഗിചെന്നാൽ ഡാക്ടർ ആദ്യമായിഅയാളുടെ പൾസു് പരിശോധിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് പഴ്സു് പരിശോധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണു് നടന്നുവരുന്നതെന്നു് എല്ലാവക്കുമറിയാം. എന്നാൽ അതു് ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലായിരിക്കണമെന്നു കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രമായിട്ടാണൊ ഈ കണ്ണാശുപത്രി നടത്തിവരുന്നതെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ ദരിദ്രരായ രോഗികളോടു ഡാക്ടർ കാണിക്കുന്ന അനുകമ്പയും ഔദാര്യവും ഒന്നു പ്രത്യേകം കാണേണ്ടതുതന്നെയാണു്. ഞാൻ പലപ്രാവശ്യവും അവിടം സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവിടത്തെ ഡാക്ടർ തൃശ്ശൂക്കാരനാണെന്നുള്ളതു് ഞാൻ ഇപ്പോഴാണു് അറിയുന്നതു്.

Mr. V. P. Kannu Pillai: ആ ഡാക്ടർ ഏതു ജാതിക്കാരനാണു്?

Mr. K. S. Panicker: അതറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞങ്ങളുടെ ജാതിയല്ലെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണു്.

വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭുവും പത്നിയും കൊച്ചിയെ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ അതിനുള്ള സ്മാരകമായി മൂന്നുലക്ഷം ഉറുപ്പിക ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് മെഡിക്കൽ വകുപ്പിലേക്കായി ചിലവുചെയ്യുവാൻ നീക്കിവക്കുകയുണ്ടായി. അതു് ഒരുവിളംബരംമൂലം മാത്രമായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഞങ്ങളുടെ കാട്ടൂർ ആശുപത്രിയും ഈ കണ്ണാശുപത്രിയുമാണു് ആനുകൂല്യത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതു്. അതിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന കുറെസംഖ്യകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു — ഞാൻ കൊച്ചിക്കാരോടുള്ള വിരോധംകൊണ്ടുപറയുന്നതല്ല—പള്ളുരുത്തി ആശുപത്രിയിലേക്കു ചിലവുചെയ്തതെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതു്. അവിടെ ഒരു ആശുപത്രി വളരെ കേമമായ നിലയിൽ നടക്കുന്നുണ്ടു്. മുമ്പു് അവിടെ ഒരു ചെറിയ ആശുപത്രിയുണ്ടായിരുന്നതു് കൂച്ചു സ്ഥലംകൂടി അകപ്പയർചെയ്തിട്ടു് ഒരു സിവിൽ ആശുപത്രിയാക്കിയാൽ മതിയായിരുന്നു. അതു ചെയ്യാതെ മറ്റൊന്നരലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചിലവാക്കി ഇങ്ങിനെ ഒരു ആശുപത്രി അവിടെ ഉണ്ടാക്കുവാൻകാരണം ഗവണ്മെൻറിനു് മിസ്റ്റർ ഇസ്മായിൽ ഹാജി സേട്ടുമുതലായ മാന്യന്മാരോടുള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ടോ സ്നേഹംകൊണ്ടോ ആണെന്നു തോന്നുന്നു.

Mr. Ismail Haji Essa Sait: സാധുക്കളോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടാണു്.

Mr. V. P Kannu Pillai: അവിടെ മുമ്പു് ഒരു ആശുപത്രിയുണ്ടായിരുന്നു.

Mr. K. S. Panicker: അതു് സിവിൽ ആശുപത്രിയാക്കിയാൽ മതിയാകുമായിരുന്നുവെന്നാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

ഈ കണ്ണാശുപത്രിയുടെ കെട്ടിടാവശ്യത്തിനു് ഇതുവരെ ഒരു പൈപോലും ഗവണ്മെൻറു് ചിലവുചെയ്തിട്ടില്ല. കെട്ടിടം കെട്ടുവാനുള്ള സ്ഥലം അവിടെതന്നെയുണ്ടു്. കെട്ടിടം പണിയേണ്ട ആവശ്യംമാത്രമെയുള്ളു. അതിലേക്കു കറൻസംഖ്യ ഇനിയത്തെ കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രൊവൈഡു് ചെയ്യണമെന്നു് ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഒടുക്കിയാട്ടിപതിയണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഈ ഉപക്ഷേപം നിയമസഭയുടെ അംഗീകരണത്തിനായി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, the Ophthalmic Hospital as it stands at present started with small beginnings. It was about the year 1918 that we first started an Ophthalmic Dispensary for out-patients. The idea then was that this would be the starting point of one of the sections of the General Hospital. So an out-patient Department alone was constructed. What we did then was such of the patients who could be treated as out-patients were treated and those few cases that came in those days for cataract operation and such other serious cases were admitted into the General Hospital. As time went on we found that the accommodation in the General Hospital was insufficient, and a ward which was constructed then as an isolation ward was handed over to the Ophthalmic Hospital as a small in-patient accommodation. That place has got accommodation for about 16 to 20 patients. Now, in eye-surgery, as with all departments of surgery, it is not very safe to keep septic cases along with clean cases for fear of septic infection. In order to avoid that we had to use this building for the clean cases and there was no accommodation for the unclean cases. Not having any suitable accommodation, and being pressed for more space a few single rooms which were intended originally for the residence of hospital servants were being used and are being used by the present medical officer. Finding that the work in the Ophthalmic

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Hospital was increasing, instead of treating it as a separate department of the General Hospital the whole hospital was separated. Work began to increase. Honorary men began to come in and at present the hospital is catering to the needs of several patients not only at Ernakulam, Cochin and Trichur, but even to some inhabitants of the surrounding States.

Mr. C. V. Iyyu : Can you not refuse admission?

Dr. D. Raghavendra Rao : Sir, it is impossible to refuse admission. We are after all human. Our friend may be going to Trivandrum one day, may fall ill and it may so happen (God forbid) that he may be taken to the Trivandrum General Hospital. It is only then that he will feel, if admission is refused, for belonging to another State. I wish questions of this type will not arise.

When people come in like that there is pressure for space. The matter was considered and Government was addressed on this subject. The Chief Engineer sent his Assistant to make an estimate of our requirements. Unlike any other things—if it is a road the acquisition can be made in one year, levelling in another and metalling in the third—these institutions have to be built enblock. Otherwise it is not possible to extend it. An estimate was prepared for accommodating 50 patients with an operation room. The hon'ble member for Mukundapuram Ezhuvas said that there was enough land there. It is not the case. The Diwan went and inspected the place and found that there was not enough space. The estimate came to Rs.74,000. It was not possible to accommodate this large sum in any one year. There were more pressing needs in the other constituencies, e. g., the Trichur Civil Hospital and the other institutions. It is very easy to argue in favour of an institution. But when it comes to the question of providing for it there are many other such things before the Government and the Government is taking one after another. I dare say when a good part of the schemes are completed the case of the Ophthalmic Hospital will also be considered by the Government. It is not the fault of either the Department or the Government that it has not been taken up till now. The matter is before the Government. Estimates were prepared but paucity of funds is the chief and only reason why this could not be taken up. It is no use of putting up a small building by spending five or six thousand rupees and then demolishing it in the next year. These things should be done once for all. That is why this has to be put off.

Mr. K. S. Panicker : ഇപ്പോൾ 25,000രൂ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു് രണ്ടോ മൂ കഴിഞ്ഞാൽ അതു പൊളിച്ചുപണിയുവാനാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao: It is going to cost about 75 or 80 thousand rupees or even more. It is only a part provision.

Mr. K. S. Panicker: അതുപ്രകാരം ഇതിന്നും വേണ്ടിവരുകയില്ലെ?

Dr. D. Raghavendra Rao: It was not possible to allot Rs. 25,000 for this. There are several other items which I mentioned in my speech.

***Mr. K. S. Panicker:** സർ, നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിന്റെ പണ്ടേയുള്ള ഫണ്ടില്ലായ്മ ഇനിയും നിവൃത്തിവരുത്തിയിട്ടില്ല. ഹാർബർ വഴിക്കു ചാക്കു ചാക്കായി പണം വരുന്നുണ്ട്, സർപ്ലസ് ബഡ്ജറുണ്ട്, എന്നിട്ടും ഈ ഫണ്ടില്ലായ്മ ഇനിയും വിടാറായിട്ടില്ല. ബ്രാഹ്മണർ പറയുന്നതുപോലെ 'വേദമോതുകിറ നാവുക്കു ശൊല്ലിശൊല്ലി പിടിച്ചുപ്പോച്ചു' എന്നല്ലാതെ മറെറാന്നും പറയുവാനില്ല. അതു് ഇനി മേലാലെങ്കിലും പറയാതിരിക്കുവാൻ നോക്കണം. എസ്റ്റിമേറുകൾ മറുമുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു് എത്രയോ എസ്റ്റിമേറുകളെക്കൊണ്ടു് ജനങ്ങളെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പണിയുണ്ടു്. എസ്റ്റിമേറു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ എന്താണെന്നറിയാതെ ജനങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. ൧൫,൦൦൦ രൂപാ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു് മുഴുവൻ ഒന്നിച്ചു ചിലവാക്കിനോക്കട്ടെ എന്നാണു പറയുന്നതു്. അതു് ഒരു പ്രായോഗികമായ സമാധാനമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ മുടന്തൻന്യായങ്ങളെല്ലാം പറയുന്നതു കായ്യം നടത്താതിരിക്കുവാനുള്ള ഒരൊററ ഉദ്ദേശം മാത്രമാണു്. വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയുവാനുള്ള അവസരം കാത്തിരിക്കാതെ രോഗികൾക്കു സൌകര്യമായി കിടക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള താൽക്കാലികമായ ഒരു കെട്ടിടം പണിയുവാൻ ആവശ്യമുള്ള ഒരു തുക ഇനിയത്തെ കൊല്ലത്തെല ബഡ്ജറിൽ പ്രൊവൈഡ് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമോ എന്നാണു് ചോദിക്കുന്നതു്.

Dr. D. Raghavendra Rao: ഇതു് മെഡിക്കൽ ബഡ്ജറിൽ പെട്ടതല്ല, പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. ബഡ്ജറിൽ പെട്ടതാണു്.

Mr. K. S. Panicker: ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസർ റക്കമെൻറു ചെയ്യാതെ ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ വെറുതെയിരുന്നിട്ടു സപ്പ്നം കാണണമെന്നാണൊ പറയുന്നതു"?

Dr. D. Raghavendra Rao: ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടാണു് നടത്തുന്നതു്.

Mr. K. S. Panicker: കണ്ണാശുപത്രിക്കു ഒരു കെട്ടിടം വേണൊ വേണ്ടയൊ എന്നുള്ളതു് വെറുതെ ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ സപ്പ്നം കണ്ടുകൊണ്ടുവന്നു നോക്കുമോ? ആവശ്യമുള്ള മറു കായ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം മെഡിക്കൽവകുപ്പ് ആക്ഷൻ ആവശ്യപ്പെടാറില്ലെ? അദ്ദേഹം ഒരു എക്സ്പർട്ട് ഒന്നുമല്ലെങ്കിലും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു മേലധ്യക്ഷനാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലാണു് കൊച്ചിയിലുള്ള ആശുപത്രികളെല്ലാം ഇരിക്കുന്നതു". അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ഒഴിയേണ്ടിവന്നുവെങ്കിലും ഭാഗ്യവശാൽ ദൈവാധീനംകൊണ്ടു വീണ്ടും ആ സ്ഥാനത്തു വരാനിടയായി എന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി ദൈവത്തെ ഓർത്തു് അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥാനത്തിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ എന്തെങ്കിലും കരുണ

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സാധുക്കളോടു് കാണിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം അദ്ദേഹത്തിനു വേണം. കണ്ണാശുപത്രിയോടു ഇപ്പോൾ കാണിച്ചുവരുന്ന ചിറമ്മനയം മാറി മറ്റുള്ള ആശുപത്രികളോടു കാണിക്കുന്ന വീക്ഷണകോണം ഇതിലും കാണിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, അനുകൂലമായ ഒരു മറുപടി ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെങ്കിലും ഈ നിയമസഭയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടിയും ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, he is mistaken about that. The Ophthalmic hospital was built soon after I specialised in Ophthalmology and it is at my instance that the Ophthalmic Hospital was extended. To say that I have been partial to the general hospital and not caring to the Ophthalmic Hospital is contrary to the truth. I believe the hon'ble member has said that as a jest and it is not a statement of facts—hemust say to his conscience, and he has to withdraw.

The Motion was, by leave, withdrawn.

MOTION NO 7.

Mr. A. V. Moothedan: "*To reduce the allotment of Rs. 10,038 for Allowances to Honorary Medical officers, etc. by Re 1.*"

(*To impress upon the Chief Medical Officer that he should constantly remind his subordinates that the utmost courtesy and consideration should be shown to all, especially poor patients coming for treatment in the hospitals.*)

Sir, this suggestion does not require any additional funds. It will be remembered that the two great calamities that can ever befall a human being is poverty and disease. If a rich man falls ill, of course, we have to be sympathetic. But he has got the wherewithal to get himself cured. On the contrary, if a poor man falls ill, he is doomed. So the doctors should be very sympathetic to such people. This is an elementary principle every doctor should remember. From the reports I receive from time to time it would appear that these doctors forget this lesson. That is why I am moving this cut motion today.

Dr. A. R. Menon: Are you going to make any difference between the honorary and paid doctors?

Mr. A. V. Moothedan: There is no difference between the two in this matter.

Then there are two kinds of patients, in-patients and out patients. In the case of out-patients the first charge is as soon as a patient appears before a doctor, the doctor puts certain questions. What is your name? What is your age? Before

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the man gives his answer, the prescription is written and handed over to him. (*Laughter*). There is the second charge and that is—if a man is rich he can get from the compounders the medicines prescribed in no time. But if he is a poor man he will have to wait for hours for the medicines. The third charge is if these compounders are not paid properly they will not give all the medicines prescribed by the doctor. These are some of the points I want to bring to the notice of the Government.

Then there are in-patients. The member for Cranganur Latin Christians in his budget speech gave some instances of the hardships of poor in-patients. Rich patients suffer from too much of attention, while poor patients too little. We want an equitable distribution. This is not socialism I am preaching. I say this to avoid revolution. If you treat the poor people sympathetically and if you are kind towards them there will be no revolution in this world. Without generalising I shall state one instance of the hardship of the poor. Some of the in-patients, who are unable to move about, have to be supplied with some cans for passing urine. The poor people will have to shout for hours to awaken the scavengers. The servants will never bring cans if they are not paid something. This is an instance brought to my notice.

Mr. M. L. Joseph: Sir, I rise to support my friend Mr. Moothedan not with the conviction that I will be able to bring home to the Chief Medical Officer that there is some truth in this, that the poor people are not properly looked after or they are not given proper treatment at the hospital. If this House has not been able to do anything in this matter, still it has the consolation that it has been able to arouse the Chief Medical Officer from the drowsiness and lethargy that he has been feeling for the last 7 years according to his own words. He himself said that all these 7 years he has been meekly answering cut motions and interpellations, and if we have been able to rejuvenate him to day, the credit goes evidently to this House. (*Laughter*). We can be well proud of the fact that we have done a feat which even the Chief Medical Officer could not have attempted.

Sir, the Chief Medical Officer has been talking of sanitary consciousness in the mind of the people. I request him that before preaching about sanitary consciousness he would spend some time in preaching to his subordinates about sympathetic consciousness. (*Laughter*). I would request him, sir, at least to preach now and then to his subordinates that sympathy and humane nature are the two essential characteristics wanted in a doctor. On the contrary what do we find here? Actually we find that the poor man in the hospital is totally neglected and he

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is left to be cured by the Divine Providence. Yesterday I had the experience of a conversation with one of our doctors who was telling me "Well Mr. We are forced to care more for the rich and the people who pay us more". Of course, he cannot even imagine how we could ask him to bestow the same attention on the poor which he is bestowing on the rich. He had also a very good argument for his position. "Suppose you go to see the Diwan. There is also a beggar in the street who wants to interview the Diwan. His case may be more urgent than yours. At the same time you being an M. L. C. the Diwan may give you an interview and an interview may be denied to the beggar". It was a very fine argument. But I said: " Well my dear doctor, that beggar in the street may get another occasion to see the Diwan. But the poor sick man who comes to you may not have another occasion to see you". (*Hear, hear*).

It has been expatiated at length by the Chief Medical Officer himself that it is on account of the fact that the public in general do not show the same amount of sympathy for the medical profession that is shown outside. He has been bringing in England for a comparison. He said that a lot of charitable institutions and hospitals in England are run on charitable funds. But how can we, poor people, when we are unable to satisfy these doctors, pay for the upkeep of the hospitals? (*Laughter*). The Chief Medical Officer might have been mistaken to think that the honorary system prevailing in England is like the honorary system here. The honorary doctors in Cochin are fresh men from universities. They come out from the colleges to complicate cases and create sources of revenue for their superior officers. (*Hear, hear*). This is not the case in England. In England we have got honorary system prevailing. At the same time every honorary doctor is an experienced veteran in the line, and he considers it a place of dignity rather than a stepping stone to the regular service. (*Hear, hear*). It has been spoken of the honorary system that it was started in 1107 with a view to cause retrenchment. But the policy has been totally neglected or forgotten, I should say and instead of sticking to that idea of abolishing the paid service. the Chief Medical Officer is trying to absorb into the regular service medical men who are now working more satisfactorily under the honorary system. I was surprised to see from the answers to the interpellations that one particular man has been paid the huge sum of Rs. 400. In this connection while we deeply deplore the condition of Cochin, where people are not inclined to charity, let me ask you, sir, why should you criticise the majority population of Cochin while the rich men of Cochin deny even the smallest subscription when it is asked for a charitable

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

institution. One should improve himself before he criticises others. The tenor of the speech of the Chief Medical Officer would show that we are spending more than the Madras Government is spending on the Medical Department. From the figures submitted by him it would be seen that while Madras gets 1608 and odd lakhs it is spending 92·27 lakhs, a percentage of 5·74 on the Medical Department, while the percentage spent from the Cochin Revenues for the Medical Department is only 5·24. There again I beg to submit, sir, there is no room for complaint. We are not spending lavishly as other countries outside.

Therefore, in view of the fact that we are not spending lavishly on our Hospitals, in view of the fact that we are not in a position to spend so lavishly as the Madras Government and in view of the fact that we are not in a position to contribute to charitable institutions as they do in England and also in view of the fact that we are not able to get such eminent and self-sacrificing honorary surgeons as in England, I would request the Chief Medical Officer to utilise the avilable funds to its best advantage and also to see that at least a good portion of it is spent for the sake of the poor and that proper care is extended to these poor sufferers of our State.

***Dr. A. R. Menon:** Sir, though the cut motion is limited in its application, various other points have been raised by my friend who spoke just now. As it is my intention year after year to bring home to the Government the wrong policy they pursue in this department, I shall with the leave of the House avail myself of this opportunity for making a few observations on which he has touched.

Sir, I know personally that discourtesy almost amounting to inhumanity and cruelty have been practised not only in one hospital but in various hospitals of the State. I once raised a complaint in this House from personal experience that a man who had not passed water for four days came to one of the State hospitals and because he could not pay a sum of Rs. 15 the doctor in charge refused to draw the urine. He was able to pay only a portion and in spite of his pleading the request was refused and he had to come out of the hospital, borrow the money and pay the whole money.

Mr. M. Sivarama Menon: Is he still in service?

Dr. A. R. Menon: Yes. Then there was another instance where a doctor attended a labour case and it so happened

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that there were twins. He extracted one child and refused to extract the other one till he was paid a large sum that he named. I was living in a fool's paradise that all those days have gone for ever. And it came to me, Sir, as a shock, as a surprise, that these things do continue still in the very capital of Ernakulam. Taking it for granted that a man would not make himself responsible for such statements unless he has substantial proof, I am really pained to see such things happening still in our hospitals. I have always held that 90 per cent of the success of a medical man depends upon the sympathy and the sympathetic interest that he takes in his patients. We are more or less living —if I may let you into a secret of the profession—upon the credulity of a foolish public who believes in the greatness of medical science. A medical man can cure nobody. Whatever benefit you get, you get mainly from your behaviour and from the sympathetic touch with the patient rather than from the efficacy of the medicine.

Now, Sir, the department is always leniently dealt with in this House. All your demands are given and generally more money for your department is voted by this House. The members of this House think that if the poor derive any benefit from any Government Department it is mainly from the Medical Department. The Medical Department is intended mainly for the poor people and not for the rich people or for the Government Officials (*Hear, hear*).

There is a paid ward in the General Hospital. It was introduced on my suggestion. If there is a doctor here, in whom the people here have greater confidence why should you not allow him to have the greater facilities available in the hospital to take him there and treat him? That was my line of argument. But what became of it? Immediately with the selfish motive, with the characteristic jealousy which you see in the medical profession and mainly for the benefit of the Government Officers that place was converted into a private nursing home to be controlled by these paid medical men. Why was it done? I wanted to avoid the whole of this trouble in future. But an unthinking Government which will never consider any reasonable proposition turned down the proposition. Let there be a paid ward in the hospital where any doctor can take his patient and the Government can charge for his maintenance and nursing. But they won't allow it, because some private medical practitioners may get some cases. They are trading upon the professional jealousies of doctors here. With all the adjustments now made I am sure they will stand against the profession and see that the honorary men are damned. Is this the honorary system? This is what

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is called '*Kumbakonam*'. This is no honorary system. This is fooling the public with a very big word. They are foreigners carrying on business under the orders of these paid men. They will never allow any one of equal status to work in the hospitals. The first time the real honorary system is going to be introduced is in the Maharaja's Hospital at Mattancheri. You will see the result of it within a year. The paid medical system is the curse of the profession. It is very difficult to make them convince that. You think that people will not come and work without money. It is very difficult to convince you. But conviction will come home to you from experience and you are going to have that experience from the Maharaja's Hospital where real honorary system is introduced. I have been pleading for it year after year. They will never allow a single man to enter into the hospital on terms of equality. Have you ever done so?

Dr. D. Raghavendra Rao: No man has come.

Dr. A. R. Menon: No man has come? I say that 13 years ago they gave me a paid appointment. I am disclosing a secret. But I asked them, "Will you give me an honorary appointment?" Why should I take their money? Why should they ask me to accept a paid appointment? Because they want me to play second fiddle to them. This does not refer to the head of the department alone. You are only the head of that trade unionism. You cannot free yourself from it. Unless the honorary system in its wide sense is introduced in the State, I say nothing will come out of it. The departmental medical men will all combine together against any such proposal being translated into action. That is what is taking place. I ask what prevented them from giving another ward to an independent medical man? I have mentioned before the doctor's name. He has got a higher qualification than the present one who is holding this place in the hospital. He has got a wider practice. But they won't let him in.

Dr. D. Raghavendra Rao: Where?

Dr. A. R. Menon: In Ernakulam. Why are you against that system? You squander away public money.

Mr. Deputy President: We are wandering away from the cut motion. You are in fact not talking upon the cut motion but talking upon the attitude of the department towards the honorary system.

Dr. A. R. Menon: The hon'ble member for Latin Christians (Cranganur) referred to it and I am only referring to that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Deputy President: You will have to confine yourself to the cut motion.

Dr. A. R. Menon: If this rule had been enforced here before, a lot of work would have been got through by this time. Any way I am not going to stop in the middle, I am going to complete it.

Therefore, what I say is that the honorary system, as he understood it, is not being practised now. That takes me to another point.

The complaint is that the patients are not looked after. If you will analyse the budget you will find that out of every hundred rupees spent on the department, sixty rupees go as salary, and only Rs. 40 is being spent on the patients in the matter of food, bedding and upkeep. If you introduce the honorary system this position will be reversed to Rs. 60 and Rs. 40. I want the Government to understand this. Medical expenditure is going up. There is no alternative to that but to introduce this system properly and let us not have any of these humbugs any more.

* **Mr. K. R. Viswambharan :** മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, വൈദ്യവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തൊഴിൽക്കാരുടെ ജനങ്ങളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇന്ന ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ജനങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി സേവിക്കുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമുള്ള വൈദ്യവൃത്തിയുടെ പേരിൽ ഇതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്തെങ്കിലും കുറ്റമാരോപിക്കുന്നതായി ആ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾ വിചാരിക്കരുതു് എന്നു് എനിക്കപേക്ഷയുണ്ട്. രാജ്യത്തെ സാധുക്കളും നിസ്സഹായരുമായ ആളുകൾക്ക രാജ്യത്തെ പണംകൊണ്ട് നടത്തിവരുന്ന ആസ്പത്രിയിൽനിന്നു ശരിയായവിധത്തിലുള്ള സേവനങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാകുന്നു ആക്ഷേപം. പണക്കാർക്കും മറ്റു വിധത്തിൽ സ്ഥിതിയുള്ളവർക്കും സൌകര്യമായി ഡാക്ടരെ വരുത്തിയും മരുന്നു വാങ്ങിച്ചും അവരുടെ രോഗങ്ങൾ മാറുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതാണു്. എന്നാൽ സാധുക്കളായ ആളുകൾക്ക മരുന്നു വാങ്ങുന്നതിനോ മറ്റു വിധത്തിൽ ഡാക്ടർക്ക ഫീസു കൊടുക്കുന്നതിനോ സാധിക്കാത്തവിധത്തിലുള്ള പരിതസ്ഥിതിയാണ് രാജ്യത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കുമുള്ളതു്. ഈ നിലക്ക ഒരു മാറ്റം വരുത്തി നമ്മുടെ അധികം പണച്ചിലവു ചെയ്തു നടത്തിവരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ മൂലം രാജ്യത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിനും ഗുണം കിട്ടുന്നതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണ് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിന്താങ്ങുന്നതു്. ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ അവർകൾ അല്പം പ്രസംഗത്തിൽ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലേക്ക ചിലവു ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ —മെഡിക്കൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ— ശമ്പളത്തിനാണ് വിനിയോഗിക്കുന്നതു് എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു് വാസ്തവത്തിൽ ഔദ്യോഗികമായ ഒരു സ്ഥിതിഗതിയെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. വൈദ്യസഹായത്തിനു വേണ്ടി ചിലവുചെയ്യുന്ന സംഖ്യ വാസ്തവത്തിൽ മരുന്നുകൾ വാങ്ങുന്നതിനും മറ്റുവിധത്തിലുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ, സാധനസാമഗ്രികൾ, സമ്പാദിക്കുന്നതിനുമാണ്

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിനിയോഗിക്കേണ്ടതു്. ഇതിനു് ഓണറി സർജൻസിനെ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു് ഈ സഭയിൽ വളരെമുമ്പുതന്നെ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുകയും ശവമെണ്ടു് അതു് അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ അതു് ശവമെണ്ടു് പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ സാധുക്കളോടു ഡാക്ടർമാരുടെ ദയയോടും അനുഭാവത്തോടുംകൂടി വേണം പെരുമാറുവാൻ എന്നുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുകയും അവർ ഇനിയെങ്കിലും ഈ കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാന്തിയോടും അനുഭാവപൂർവ്വവും സാധുക്കളായ രോഗികളോടു പെരുമാറുന്നതിനു് ശവമെണ്ടു് അവരെ ഉപദേശിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

Mr. C. V. Iyyu: സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ വാദപ്രതിവാദത്തിന്റെ ഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ ഡാക്ടർമാർക്കു് ഒരു മാതിരി രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. ഡാക്ടർമാരുടെ സാധുക്കളോടു് അനുകമ്പയില്ലാത്ത രോഗം മാറുന്നതിനു ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്ന ഡാക്ടർമാർ സ്വകാര്യ വൈദ്യത്തിനു പോകാൻപാടില്ല എന്നു ആക്കിയാൽമതി. പണം കിട്ടണമെന്നുള്ളതാണു് അവരുടെ സുഖക്കേടു്. അതിനുള്ള മരുന്നു അവർക്കു പുറത്തുപോയി ചികിത്സിക്കാൻപാടില്ല എന്നു ഒരു നിയമം സൃഷ്ടിക്കയാണു്.

Mr. K. S. Panicker: ചില സ്ഥലത്തു് "പെയിഡു്" ഡാക്ടർമാരുമേയുള്ളുവെങ്കിൽ പുറത്തുള്ള ആളുകൾ കഷ്ടപ്പെട്ടുമല്ലൊ?

Mr. C. V. Iyyu: അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ ഓണറി ഡാക്ടർമാരെയും വെക്കണം. ഓണറി ഡാക്ടർമാർക്കു് ഉണ്ണാനും ഉടുക്കാനും ഉള്ള കാശുംകൂടി അവർ ചിലവഴിക്കണം. സർക്കാരിൽനിന്നു മുഴുവനുമൊന്നും അവർക്കു കൊടുക്കുന്നില്ല. ഒന്നുകിൽ ശമ്പളം മേടിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു പുറത്തുപോയി ചികിത്സിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു വെക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലുള്ള ശമ്പളമില്ലാത്ത ഡാക്ടർമാർക്കു് വല്ല അലവൻസും കൊടുക്കണമെന്നു നിയമമുണ്ടാക്കണം. ഈ കാര്യം നന്നായിരിക്കുമെന്നു ശവമെണ്ടിനെ അറിയിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതു്.

Mr. K. P. Vallon: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു് സർ, ഈ നിശ്ചയത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ഏതു ആശുപത്രിയിൽ നോക്കിയാലും അവിടെ കിടക്കുന്നവരിൽ ദരിദ്രന്മാരേക്കാളും അധികം ധനികന്മാരാണെന്നു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. (ഹിയർ, ഹിയർ). ദരിദ്രന്മാർക്കു കൂടുതൽ സൌകര്യം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നു് പരസ്യമായി അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തു യാതൊരുവിധ സഹായവുമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന ദരിദ്രന്മാർ; അതെ—എന്റെ സമുദായത്തിൽപെട്ടവർ തന്നെയും ആസ്പത്രികളിൽ നോക്കിയാൽ ഏറ്റവും ദർല്ലഭമായിട്ടാണു് കാണപ്പെടുന്നതു്. അതു മാത്രമല്ല അവർക്കു കിടക്കുവാനുള്ള സൌകര്യവുമില്ല. അഥവാ അവരിൽ ചിലരെ കൊണ്ടുപോയി കിടത്തുന്നതു് കട്ടിലിലല്ല; വെറും നിലത്താണു്. അങ്ങിനെ കിടത്തിയിരിക്കുന്നതു് ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. പല ആശുപത്രികളിലും നോക്കിയാൽ കാണാവുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണതു്.

Mr. A. Eachara Menon: മെമ്പർ ആ ആശുപത്രി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

Mr. K. P. Vallon: ഉണ്ടു്. ചീഫു് മെഡിക്കൽ ആഫീസ്സർ ഇരിങ്ങാലക്കുട ആസ്പത്രി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇരിങ്ങാലക്കുട ഹോസ്പിറലിൽ മുമ്പു് അധികൃതർക്കു കട്ടിൽ കൊടുത്തിരുന്നില്ല. ഇരിങ്ങാലക്കുട ഹോസ്പിറലിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അധഃകൃത രോഗികൾ കിടക്കുന്ന കട്ടിലിന്റെ നമ്പർ എത്രയാണെന്നു" ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഈ കൌൺസിലിൽ ചോദിച്ചു. മെഡിക്കൽ മെമ്പർക്കു സമാധാനം പറയുവാൻ കഴിവില്ലാതെ കുഴങ്ങി. ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചതിനു ശേഷമെ അവിടെ കട്ടിൽ കൊടുത്തുള്ളൂ. (ചിരി).

ഇടയ്ക്കിടെ ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഒരു അധഃകൃത രോഗിയെ എന്തൊ മർമ്മത്തിൽപ്പെട്ട് കഷ്ടപ്പെട്ട എഴുന്നേറ്റു നടക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ആസ്പത്രിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ചേർത്തു. ഒരു ഡാക്ടർ—പേരു പറയുന്നില്ല—പേരു മെഡിക്കലാപ്പീസ്സുക്കു അറിയുവാനിടവരും. ആ രോഗിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ വലിയസങ്കടം, ഫ ൪ ദിവസം അവിടെ കിടന്നിരുന്നു. പതിനഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ആ രോഗിയെ പുറത്താക്കുവാനായിരുന്ന കക്ഷിയുടെയും മറ്റും പരിശ്രമമുണ്ടായിരുന്നതു്. അതനുസരിച്ചു ഫ ൪ാമത്തെ ദിവസം ഡാക്ടർ പേരുവെട്ടി രോഗിയെ പുറത്താക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പേരുവെട്ടിയിട്ടും ആ സാധുവിനു പുറത്തുപോകുവാൻ സാധിക്കാതെ ഹോസ്പിറ്റലിലെ തിണ്ണയിൽത്തന്നെ നാലുദിവസം കിടന്നു. ഈ നിയമസഭയിലെ ചില സാമാജികന്മാരും ഞാനും ഈ സംഭവം നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അവിടത്തെ ഡാക്ടരുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടിയിൽനിന്നും എനിക്കും എന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ആ മെമ്പർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചതു"—കേസ്സു വലുതാകും—അതായതു വകുപ്പുമാറും. കേസ്സു അത്ര വലുതാക്കണ്ട എന്നു വിചാരിച്ചാണു" രോഗിയെ പേരുവെട്ടിയതു എന്നാണു". ഈ രോഗി 'ആത്തുപത്രിയിൽനിന്നും പോകാഞ്ഞിട്ടു" കൂലിക്കാരെകൊണ്ടു പുറത്തു വലിച്ചിട്ടതായിട്ടാണു് ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ടതു്. ഇതു സാധാരണ ഡാക്ടർമാരുടെയിടയിലുള്ള പതിവാണു്. എനിക്കു ഇതിനെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പരോടു അപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളതു് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ശവമെടുത്തിൽ നിന്നു ഈ രാജ്യത്തു് ആത്തുപത്രികൾ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതു് ദരിദ്രന്മാക്കും വൈദ്യസഹായം പണം കൊടുത്തു ചെയ്യിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്കും മരുന്നു കൊടുക്കുവാനും നടക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരെ അവിടെ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുവാനുമാണെന്ന സംഗതി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്നാണു്. ഈ സംഗതി മെഡിക്കലാപ്പീസ്സർ മറ്റു ഡാക്ടർമാരെ ഉപദേശിക്കണമെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ധനികന്മാക്കാണെങ്കിൽ എവിടേയും കിടക്കാം. അവക്കു പണമുണ്ടു്. ഏതു ഡിസ്പെൻസറിയിലും പോയി ചികിത്സ നടത്താം. ഈ അക്രമത്തെ കൊച്ചീരാജ്യത്തുനിന്നും മാറ്റി സാധുക്കളെ രക്ഷിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതിനെ ശക്തിയായി പിന്താങ്ങുന്നു.

* **Mr. K. S. Panicker :** സർ, ഇതുവരെ നടന്ന വാദപ്രതിവാദത്തിൽ എല്ലാ അപരാധങ്ങളും ഡാക്ടർമാരുടെ തലയിലാണു് വെച്ചുകെട്ടിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ ഈ അപരാധങ്ങൾക്കു മുഴുവനും കാരക്കാർ ഡാക്ടർമാരല്ല. കമ്പൌണ്ടർമാരാണു". (ചിരി). വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ഒരു കാര്യമേയുള്ളൂ. വൈദ്യന്മാർ നല്ല ധൈര്യവാന്മാരായിരിക്കണം. ആയുർവ്വേദത്തിൽ ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടു്. "കൊടുക്കണം വൈദ്യനിറങ്ങുവാൻ പണം പൊടുക്കുമെണ്ണക്കുമിടക്കു പിന്നെയും" എന്നാണ്ടു്.

ഡാക്ടർമാക്കു തൊട്ടതിനെക്കെ പണം കൊടുക്കണം, പണമില്ലെങ്കിൽ അനുകമ്പയുമില്ല, അനുഭാവവുമില്ല. നല്ലൊരു ഡാക്ടറാകണമെങ്കിൽ കരിങ്കല്ല

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പോലെ ഹൃദയമുള്ള ആളായിരിക്കണം. ചില ഓപ്പറേഷൻ കഴിക്കുമ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ മാർദ്ദവമുള്ള ആളുകളാണെങ്കിൽ മരവിച്ചുപോകും. അങ്ങിനേയുള്ള ഡാക്ടർമാർ വളരെയുണ്ട്. ഇരിങ്ങാലക്കുട ഹോസ്പിറലിൽ അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായി എന്നു പറയുന്ന സംഗതി വളരെ കഷ്ടമാണ്. കേസു വലുതാകുമെന്ന് കരുതി രോഗിയെ പേടുവെട്ടിക്കളഞ്ഞു. ആളെ വെട്ടാഞ്ഞതു് ജന്മാന്തരം. അടുത്തകാലത്തൊന്നും വെട്ടിക്കൊന്നതായുള്ള കേസ്സില്ല. ഡാക്ടർമാർ പോസ്റ്റുമോർട്ടം കഴിച്ചിട്ട തന്നത്താൻ മരിച്ചിട്ടുള്ള കേസേയുള്ളൂ. പോസ്റ്റുമോർട്ടത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഇങ്ങിനേയുള്ള അബദ്ധങ്ങൾ ധാരാളം വരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നല്ല ഡാക്ടർമാരെ നമുക്കു വേണ്ടു. കുറച്ചുമോശമായിട്ടുള്ള ഡാക്ടർമാരാകുവാൻ ശ്രമിക്കുണ്ട് അവരെ ഉപദേശിക്കണം. അതായതു സാധുക്കളോടു കുറെ അനുകമ്പ കാണിക്കുവാൻ എല്ലാ ഡാക്ടർമാരേയും ശ്രമിക്കുണ്ട് ഉപദേശിക്കണമെന്ന അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, the cut motion though worded like this—the House has digressed from one point to another and evinced a good deal of exaggeration, a little of truth, a certain amount of insinuation and plenty of rhetoric. Not one complaint of a specific nature has reached this department or the Government up till this moment. If these hon'ble members who to-day expressed in this House that they have come across various cases, it should have been their solemn duty to bring it to the notice of the Government or before the head of the Department the person or persons involved in that particular case. They ought to expose that man and see that this is nipped in the bud. This is a complaint that has been trotted out in season and out of season everywhere throughout India. I shall just read the criticism about the Madras Government Medical Department, in the Madras Legislative Council. Mr. Basheer Ahmed Sayeed speaking on the demand for the Medical Department said on 22nd March, 1938:

"...So far as this honorary system that has been introduced is concerned, we have expressed great doubts as to whether they will work successfully. No doubt, the system seems to have been prepared on the same lines as it obtains in western countries, probably on the system as it obtains in England. But, Sir, I do hope the Minister will take into account any difference in circumstances that prevail in the two countries. Unless full stock is taken into account and these circumstances are sought to be improved upon (interruption). I know there is infinite wisdom on the Treasury Bench and it will not fail to help them. All the same, unless and until the circumstances are going to be changed, there would be still room to think that the system will not work well in this country. Already, I see the paid employees in the Medical Department and the hospitals do not give relief to the poor classes of people who are to get the relief. No adequate relief is given to them in the rural dispensaries and also in the other hospitals where there are beds attached. The poor man is always neglected everywhere notwithstanding the popular Government. The rich man gets the best comforts, because he is able to pay the fees to the doctor or the physician or the surgeon who attends upon him,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

either in advance or in the course of his attendance. He gets the best of the places in the hospital, he gets the best berth and the best bed. But the poor man, who cannot afford to pay the fees to the doctor, is neglected. Though the doctor is not to receive fees, but still, Sir, the fact remains that the poor patient is neglected in the hospitals and he cannot afford to pay the amount of tipping that is required to be paid to the employees, to the attendants, to the Nurses and so forth. The paid Government servant who looks up to the Government for his monetary salary is not able to give adequate help to the poor man in the General Hospital. I would say one thing by way of illustration. Is it to be expected that the honorary surgeons and physicians will attend upon the poor men in the hospitals rather than attend to their own private practice and clients? I think the system will grow from bad to worse and that is why I take this opportunity to warn the expert Minister from any failure of this system. Sir, the honorary surgeons in other countries have got into the spirit of service. They have much practice. There is no rivalry or competition there, between doctor and doctor. Here the paid employee of the Government competes with the others. If that is the case, does the Hon'ble Minister expect, Sir, that the honorary physician who attends these hospitals will attend to the patients within the hospital rather than go to the clients outside who pay him substantially, unless and until the patients are going to pay, this system is doubtful to work..."

So human nature being what it is there is very little difference between the medical man here and medical men in other parts of the country. These medical men are part and parcel of the body politic and have to see what men in other fields of service are doing. Money has become the criterion as long as medical men have to live. Some of them beyond the stage of living wish to enrich themselves by other perquisites which ought not to be the case. But what is the way to avoid it? One way, as the hon'ble member for Kunnamkulam rightly pointed out, is that paid medical men should not be allowed private practice and the other way is that rich men ought not to resort to hospitals which should be the close preserve of the poor people. Once the rich go there, there is again the hue and cry. The best way is that we must have that much of self-respect towards ourselves to see that the better class people do not deprive the poorer classes for whose sake the hospitals have been built and maintained by Government. That is one thing. At the same time if the hon'ble members will bring before the notice of the Government or before the notice of the Head of the Department any particular instance wherein any discourtesy or want of consideration is shown towards the poor class patients, I will be the first person to bring it to the notice of the Government and see that adequate punishment is meted out, so that such occurrences may not recur.

Referring to the hon'ble member for Pulayas, I may say that there is a general belief amongst these people that if they stay in the hospital for a long time they can make their complaints a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

severer one than the case itself deserves, and in that very particular instance I made enquiries. The Civil Surgeon had seen the patient and discharged him finding that the man was malingering so that he may knock out more money, from the alleged accused. This was the instance.

Now what I want to say is if there is any specific instance it shall be my solemn duty to find out the culprit and stop it. Unless we get such specific instances, random remarks of this kind will be of no use because no amount of preaching to these men about virtues of honesty and sympathy will be of any avail.

Mr. A. V. Moothedan: Sir, it is not my intention to press this motion. I only wanted to focuss public attention to this point. From the answer given by the Chief Medical Officer it would appear that we on this side of the House are responsible for all this mischief. In many cases there is this difficulty. It is impossible to prove these things in the legal sense. That is why I have stated this in a general way so as to create public opinion. So many instances are brought to our notice, but we may not be able to prove them to the satisfaction of the Chief Medical Officer. In cases, where we are able to prove them, we will certainly bring them to his notice. I am very glad for the expert opinion given on the floor of this House by my hon'ble friend, Dr. A. R. Menon, and I hope Government will take due advantage of it.

The motion was, by leave, withdrawn.

MOTION NO. 8.

Mr. A. V. Moothedan: *To reduce the allotment of Rs. 7,500 for Bedding and Clothing—Supplies and Services—by Re. 1. (To request the Government to increase the number of beds available for in-patients in the Chalakkudi hospital).* Sir, this hospital has to cater to the needs of people residing in about 20 or 30 square miles, around Chalakkudy. All the people from Angamali on the Travancore side northwards have to go to the Chalakkudy hospital for medical aid. The unlimited forest area to the east of Chalakkudy hospital is being occupied by people and every day the inhabited area is becoming larger and larger. All these people also go to the Chalakkudy hospital for treatment. Altogether that hospital has to cater to a lakh of people, and the beds provided are quite insufficient. I have found people lying on the verandah for want of accommodation. This pitiable state of affairs should be remedied immediately and I hope the Chief Medical Officer before he retires from service will be able to do something for this hospital.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, Nobody will be more pleased than myself if every institution is well equipped, well housed, well located and additional accommodation given. But just like in every domestic budget there are limitations. I cannot live like the Surgeon-General of Madras. I have to cut my coat according to my cloth. The State of Cochin cannot launch upon wild schemes.

About the Chalakkudi Haspital, it had only a few beds till a few years ago. About 10 to 12 thousand rupees were spent for the construction of additional wards and five to six thousand rupees for the construction of an operation theatre only comparatively recently. During the last few years much has been done and that hospital has got at present accommodation for 44 patients, and as I said, like every other hospital this hospital also requires additional space for more patients. Today there are about 55 patients lying in that hospital with the result, naturally, some had to lie in the verandah. If we do not want the method of treating patients by allowing them to lie in the verandah, then we may have to restrict the admission which is very hard. Yesterday one of our Italian Sisters who has been to Madras returned and she has been telling me that in the General Hospital, Madras, in every ward, she found between two beds, one or two patients lying on the floor, on mats. That is the case even in a premier institution as the General Hospital, Madras. If that be so, this sort of a thing happening in Chalakkudi is certainly nothing. My proposal is before the Government. It is for the acquisition of more lands for the Chalakkudi Hospital and also for the putting up of an out-patient department and nurses' quarters. For want of funds, it was not possible to undertake the work. I dare say in the course of events, it is bound to come. No doubt, the member for Chalakkudi is anxious and I am more anxious. But I am afraid it is not possible for me to see that work done, before I retire.

Mr. A. V. Moothedan: I do not want to press the motion. I do not want to give you a cut before you retire.

The motion was, by leave, withdrawn.

MOTION NO. 9.

Mr. V. K. Kutty: *To reduce the allotment of Rs. 1,60,250 for supplies and services by Re. 1.* സർ, കൊച്ചിയിലെ ആശുപത്രികളിലേക്കുംമറ്റും ആവശ്യമായ മരുന്നുകൾ മൈസൂരിലേയും മറ്റുംപോലെ സ്ഥലത്തുണ്ടാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ആയിട്ടുള്ളതാണു് എന്റെ ഈ ഉപക്ഷേപം. സർക്കാരിലേക്കും നാട്ടിലേക്കും വേണ്ട മരുന്നു ഇപ്പോൾ വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നാണു് വരുത്തിവരുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തു്. വിദേശം എന്നു പറയുമ്പോൾ ബിലാത്തിയെന്നുള്ള അർത്ഥം മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഈ വ്യവസായം തുടങ്ങുകയും അവിടങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മരുന്നുകൾ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ബറോഡ, മൈസൂർ, കൽക്കത്ത, ബോംബെ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ തന്നെ ഇതുപോലുള്ള അനേകം വ്യവസായശാലകളുണ്ടു്. ബോംബെയിൽ അവിടത്തെ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയും ഗവൺമെൻറും കൂടിയാണു് ഈ വ്യവസായം നടത്തിവരുന്നതു്. മദ്രാസു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഗവൺമെൻറുകൾ ഈ വ്യവസായം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും അവക്കാവശ്യമായ മരുന്നുകൾ അതിൽ നിന്നെടുക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. കൊച്ചി രാജ്യത്തുകൂടെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വ്യവസായം ആരംഭിക്കുന്ന പക്ഷം കായ്മായ ഒരു ആദായം കൂടി നമുക്കുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതാണു് എൻറെ അഭിപ്രായം. ഈ വ്യവസായത്തിനു ഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ വേണ്ടതാണെന്നു് ഒരു പക്ഷേ ഗവൺമെൻറു് പറഞ്ഞേക്കാം. കൊച്ചി ഗവൺമെൻറിനാവശ്യമായ മരുന്നുകൾ മാത്രമല്ലാ, ന്യായമായ തരത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തു പൊതുവിൽ ആവശ്യമായ മരുന്നുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യവസായശാല തന്നെ നടത്തുന്നതിനുള്ള സകല സൌകര്യവും ഇവിടെയുണ്ടു്. മഹാരാജാസു് കോളേജിൽ M. Sc. ക്കു് ആവശ്യമായ ലേബർട്ടറി ഇതിലേക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നും അതു മൂലം വളരെ മരുന്നുകൾ ഇവിടെ ചെയ്യാമെന്നും ആ വിഷയത്തിൽ പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്വാന്മാർ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അനേകം സാധനങ്ങളോടു കൂടിയുള്ള ഈ ലേബർട്ടറി കൊണ്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ആവശ്യമായ പല സംഗതികളും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻ പ്രസിഡെണ്ടു് അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും നേരിട്ടു മാനേജുമെൻറേറ്റെടുത്തു കമ്പനികൾ നടത്തുന്നതു് വിജയപ്രദമായി വരുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഞാനും പറയുന്നതു അതുതന്നെയാണു്. ഗവൺമെൻറു് കഴിയുന്നിടത്തോളം ഷെയറുകൾ എടുത്തു് കമ്പനി രൂപീകരിച്ചു് പ്രൈവറ്റു കമ്പനിക്കു ഈ വ്യവസായം വിട്ടുകൊടുത്തു ചെയ്യിക്കുന്നതായാൽ ഈ വ്യവസായം ഇവിടെ വിജയപ്രദമാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു് എൻറെ അഭിപ്രായം. വ്യവസായപരമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വളരെ വ്യാപാരികളും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുണ്ടെന്നുള്ളതു് എനിക്കറിയാം. രാജ്യത്തെ വൈദ്യസംബന്ധമായ ഏതെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ പണമില്ല, പണമില്ല എന്നും രാജ്യത്തിൻറെ വരുമാനത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയൊരു ഭാഗം വൈദ്യ വിഷയത്തിലേക്കു ചിലവാകുന്നു എന്നും മറ്റും മെഡിക്കൽ ഡയറക്ടർ പറയാറുണ്ടു്. ഈ ഒരു ഗീതം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു നിന്നും നിർമ്മൂലം മാറുന്നതിനും രാജ്യത്തെ സാധുക്കൾക്കാവശ്യമായ വൈദ്യസഹായം ചെയ്യുന്നതിനും ഈ ഒരു വ്യവസായം ഉപകാരപ്രദമായി തീരുമോ എന്നാണു് നാം കായ്മായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ച രൂപത്തിലുള്ള ഒരു വ്യവസായശാല ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് വളരെ കുറഞ്ഞ വിലക്കു് മരുന്നു വിൽക്കുവാനും രാജ്യത്തെ സഹായിക്കുവാനും കഴിയും. ഇവിടെ ആവശ്യമായ പച്ചമരുന്നുകൾ ചുരുങ്ങിയ വിലക്കു ധാരാളമായി വാങ്ങുവാൻ കിട്ടുമെന്നുള്ളതു് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. ഈ ചിന്തയിൽ വരുന്ന മരുന്നുകൾ തന്നെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഉപകരിക്കാമെന്നു് വിദ്വാന്മാർ എന്നോടു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു തൊഴിലില്ലാതെ നടക്കുന്നവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കാത്ത തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കും മുതുമൂലം തൊഴിലുകൾ ഉണ്ടായി തീരുന്നതാണു്. സ്വയിനിൽ നിന്നും മറ്റും അനേകം വിദ്വാന്മാർ ഇൻഡ്യയുടെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലായി ഇറങ്ങിട്ടുണ്ടു്. നി-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്സാരമായ ശമ്പളത്തിന്മേൽ അവരെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. വളരെ ഉപകാര പ്രദമായ നിലയിൽ അവരെക്കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിപ്പിക്കാമെന്നും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വിളയുന്ന സാധനത്തെ കണ്ടെത്താമെന്നും ആശിക്കാവുന്നതാണു". കൂടാതെ ഇൻഡ്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുള്ള വ്യവസായശാലകളിൽ ഏതിലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ഓണററി സർജൻമാരിൽ നിന്നും എം. ബി. ബി. എസ്സ്". പാസായിട്ടുള്ളവരിൽ ആരെയെങ്കിലും അയച്ചു പരിശീലിപ്പിച്ചു ചുമതലയേല്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ഒരു വ്യവസായശാല ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്ന അഭിപ്രായം ഗവൺമെണ്ടിനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. K. R. Viswambharan: On a point of information, Sir, whether medicines are prepared in Mysore at the Government expense?

Dr. D. Raghavendra Rao: There is a private concern in Mysore manufacturing medicines. Of late Government have taken some interest in it.

Mr. K. R. Viswambharan: Will the qualities of medicine prepared in India suffer?

Dr. D. Raghavendra Rao: All medicines cannot be prepared in the Maharaja's College. A few medicines for ordinary use can be made there.

The proposal is before the Government. Whether it is going to be a success or not, is yet to be seen. For one thing, I do wish, that it would not be like the tanneries and the potteries. Therefore all possible precautions are taken by Government and Government are considering whether they should launch upon this scheme. Preliminary investigations are going on. First of all we should see what the needs are. It is not tinctures alone that we require, but so many medicines, so many instruments, and other things. And all told we are spending only a lakh of rupees out of which 20 to 30 per cent goes as customs duty, a large portion goes as Excise duty to the Excise Department and what we spend really on medicines is very low.

As regards the recommendations, it is very easy to give some catch ideas, but practically I am afraid, it cannot prove to be a paying or profitable proposition. Now the matter is being considered seriously by the Government and the Maharaja's College Chemistry Professor is going to attend to it.

Mr. V. K. Kutty: സർ, പോട്ടറി വർക്സും ടാനറി വർക്സും ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായതും ഇപ്പോഴത്തെ അതിന്റെ നിലയും എനിക്കറിയാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നില പുതുതായി തുടങ്ങുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുണ്ടാകരുതെന്നുദ്ദേശിച്ചാണു് പ്രൈവറ്റ് എജൻസിയെ ഏല്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതു്. ദിവാൻ പ്രസിഡെണ്ടു് അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ സംഗതി സൂചിപ്പിച്ചതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ധാരാളം ഷെയറുകൾ എടുത്തു് കമ്പനിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നു ഞാൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. എപ്പോഴെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ഗവണ്മെൻറു് യോജിക്കുമെന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് ആലോചിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ സഭയുടെ അനുമതിയോടു കൂടി ഈ ഉപക്ഷേപം ഞാൻ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The Motion was, by leave, withdrawn.

MOTION NO. 10.

Mr. C. V. Iyyu: *To reduce the allotment of Rs. 18,161 for Medical (Mental Hospital) by Re. 1.* സർ, "*Treatment of Patients and location of the Mental Hospital*" ഇതാണു് എൻറെ കട്ടു് മോഷൻ. ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൻറെ ഉദ്ദേശം തൃശ്ശിവപേരൂരുള്ള ഭ്രാന്താശുപത്രിയുടെ ദയനീയാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഈ സഭ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനാണു്. ഞാൻ ഈ ആശുപത്രി കണ്ടിട്ടു് ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലമായിട്ടുണ്ടു്. എന്നിരുന്നാലും എൻറെ ഇപ്പോഴുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ അതെ പരിതസ്ഥിതിയിൽതന്നെയാണു് അതിൻറെ സ്ഥിതിയെന്നും അതിനു യാതൊരു മാറ്റവും വന്നിട്ടില്ലെന്നുമാണു് അറിയുന്നതു്. ഒന്നാമതായി ഈ ആശുപത്രിയെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥലത്തുനിന്നും കുറെക്കൂടി വിസ്തൃതമായ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു മാറണം. പട്ടണത്തിൽനിന്നും പുറത്തു് ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തേക്കു ഈ ആശുപത്രിയെ കഴിയുന്നതും വേഗംനീക്കി പണിയേണ്ടതാണെന്നാണു് ഗവണ്മെൻറിൻറെ മുമ്പാകെയും ഈ സഭ മുമ്പാകെയും എനിക്കു് ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. ഞാൻ ആശുപത്രിയിൽ ചെന്ന സമയത്തു് അവിടെയുണ്ടായ ചില സംഭവങ്ങളിൽനിന്നാണു് എനിക്കു് ഇതൊക്കെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചതു്. അവിടെ എൻറെ ഒരു സ്നേഹിതനായ ഡാക്ടർ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അവിടത്തെ രോഗികളുടെ കഷ്ടതകളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചതു്. ആശുപത്രിയിലെ മരുന്നു Supply അന്വേഷിച്ചതിൽ നാലൊ അഞ്ചൊ വീപ്പ Mag sulphate അല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമില്ല. മാനസികരോഗത്തിനു പ്രത്യേക ബിരുദം നേടീട്ടുള്ള ഒരു ഡാക്ടരും അവിടെയില്ല. സാധാരണ ഡാക്ടരാണു് അവിടേയും ഉള്ളതു്. കഴിയുന്നതുംവേഗം ഒരാളെ ജർമ്മനിയിലൊ ഇംഗ്ലണ്ടിലൊ അയച്ചു് ഈ ചികിത്സയിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനം കഴിപ്പിച്ചു് വരുത്തണം. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു ലോൺ കൊടുത്താൽ പോകാൻ തയ്യാറുള്ള ആളുകളുണ്ടാകും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വ്യത്യാസം ഉടനെ ഉണ്ടാക്കണം. ഇവക്കെല്ലാം പുറമെ മരുന്നും കൊടുക്കണം. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമെ രണ്ടും മൂന്നും ഭ്രാന്തന്മാരെ ഒന്നിച്ചു ഒരു മുറിയിൽ ഇട്ടിരിക്കയാണു്. അവർ തമ്മിൽ കടിച്ചുമരിക്കും. അതും മാറണം. ഇപ്പോൾതന്നെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കടിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നറിയുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao: ഇപ്പോൾ കണ്ടിരുന്നു എങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ പറകയില്ലായിരുന്നു.

Mr. C. V. Iyyu: ആനപ്പാറയിൽ ധാരാളം സ്ഥലമുണ്ടു്. അവിടെ ഒരു കെട്ടിടം പണിയുന്ന പ്രയാസമെയുള്ളു. ഒന്നാമതു് മുനിസിപ്പാലറ്റിയിൽനിന്നും ഈ ആശുപത്രി പുറത്തു കൊണ്ടുപോകണം. രണ്ടാമതു് ഒരു മാനസിക രോഗ വിദഗ്ദ്ധനായ ഡാക്ടരെ നിയമിക്കണം. മൂന്നാമതു് മരുന്നു കൊടുക്കണം.. ഇവകളാണു് എനിക്കു് ഗവണ്മെൻറിനോടു പറയാനുള്ളതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

*Mr. K. R. Viswambharan: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കന്ദംകുളം മെമ്പർ ഈ സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമേയത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ നിവസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും പലപ്പോഴും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണിതു്. നഗരത്തിന്റെ വളരെയടുത്ത് യാതൊരുവിധമായ സ്ഥലസൌകര്യമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു് ഭ്രാന്തന്മാരെകൊണ്ടു ചെന്നു് ഇട്ടു് അവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നകാര്യം സാധാരണ വഴിയിൽ കൂടിപോകുന്നവർക്കുപോലും കാണാവുന്നതാണു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട കന്നംകുളം മെമ്പർ ഒരു മുറിയിൽതന്നെ ഒന്നിലധികം ഭ്രാന്തന്മാരെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന സംഗതി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകേട്ടു. ഞാനും ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തീട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് വാസ്തവമാണു്. ഇതു ഇപ്രകാരം തുടരുന്നതായാൽ ഈ മെൻറൽ ആശുപത്രി ലുനാറിക്കു് അസൈലമായി മാറും. മരുന്നു കൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടു് ആ ഹോസ്പിറലിനെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇല്ലെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്. എന്നതന്നെയല്ല രോഗികളെ പരിചരിക്കുന്നതിന്നു പറ്റിയ സാഹചര്യങ്ങളും അവിടെയില്ല. നഗരത്തിന്റെ വളരെ അടുത്തു് എതെങ്കിലും വിശാലമായ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു് ഈ ആശുപത്രി മാറേണ്ടതാണെന്നു് ഈ സഭയിൽതന്നെ ഉപക്ഷേപങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചും പ്രമേയങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു വളരെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ഗവൺമെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ ആശുപത്രിയെ ഇതുയും അഭാസമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുവാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട കന്ദംകുളം മെമ്പർ അവർകളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളോടു് ഞാൻ യോജിക്കുകയും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

Dr. A. R. Menon: On a point of information, are you putting more than one patient in one and the same room?

Dr. D. Raghavendra Rao: No. During the last two years we have been increasing the accommodation in the Mental Hospital and this year we have built 2 more blocks to accommodate 10 patients each for males and 3 blocks of 10 patients each for accommodating the females. The women have been separated from the male section and with the exception of those patients who are recovering and who could be put into the same room, all the others are accommodated in the separate rooms.

Dr. A. R. Menon: What about water convenience?

Dr. D. Raghavendra Rao: Now we have got water-pipe connections. The Chief Engineer, the Diwan and myself visited the place about 10 or 15 days ago and went round the whole place. I made a suggestion to the Chief Engineer for having separate water-connection for the Mental Hospital apart from the town-supply and he has given a promise to try whether water could be supplied by boring somewhere in the paddy fields to the west of the Hospital.

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. R. Viswambharan: Has the Government any idea to change the location of the Hospital?

Dr. D. Raghavendra Rao: As a matter of fact the hon'ble member for Trichur did suggest to Diwan Mr. Herbert a change in the present location. Mr. Herbert went round the whole place. We suggested several other places. And finally after the coming of the present Diwan, he also went round the place. He finally decided that the Hospital should continue in the present place.

***Dr. A. R. Menon:** Sir, I think it is only right that this House should know the history of this place. This place is within the town-limits, and after the repeated pressure brought to bear upon the Government in this House to remove the Hospital from the town to some place outside the town, inspite of repeated requests and inspite of local inspections, the Government in their superior wisdom, supreme wisdom, decided to continue the location of the hospital where it actually is to-day. What were the reasons that prompted them, I do not know. There were various reasons assigned for the removal of the hospital from the town. In the first place, there is no sufficient space. They think that the lunatic asylum is more or less like a jail. The people there are certainly kept under restraint. In an asylum there are people of different stages of sanity as there are people outside the asylum with different stages of sanity (*Laughter*). There are people there who have got a peculiar fancy and who are for all intents and purposes sane men, but occasionally loose their heads. Generally in all lunatic asylums or mental hospitals, large grounds are taken and those people who are in a position to do some work are allowed to work, not under any compulsion. Because to those who like to do some sort of work, all facilities are given to do some work.

We have selected a site outside the town and Government almost decided to take it. Then what happened, I do not know. Immediately, there was a change. They found that all these talk as meaningless and that the place where the hospital is located as the most proper place, and continued to go on like that. As the mover said, it is really a perfect disgrace that in a conjested area, blocks after blocks should be put up and some of these people are kept under restraint. There are two blocks, each one is to protect the people from the other section. There is equal obligation on the part of Government to treat them fairly because they are unfortunately suffering from some mental trouble and they are not guilty people. You have no business

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to treat them as if they are guilty of some crime and I tell you honestly there is very little difference, if there is any difference at all in their treatment compared with the treatment which is meted out to prisoners in the central jail. How they are treated any one who goes to that hospital can understand. These people are kept there within their rooms day in and day out.

We have warned them once and the Chief Engineer also gave them a warning that in course of time they will find it difficult to get water. But they are clever people. Already we have laid down the pipes for the mental hospital from the town water-main. But unfortunately, they think that water as unfit for human consumption. They are now running for water. I do not know how that problem is going to be solved. Even now in the Lunatic Aylum, there is not sufficient water even to wash the patients. There is no water even for domestic purposes.

Now after putting all these buildings, they are again searching for water. I say, any man alive is liable to commit mistakes—even a Diwan may commit mistakes. And in spite of all these warnings, I say, with that pertinacity for doing mischief, you located that hospital there itself. Now you are running for water and addressing the Chief Engineer to find out water. Where can he find out water? He is not Aladdin with a wonderful lamp to get you water when you say you want water. That hospital should be removed from the Municipal limits, because people find it difficult to live in that side of the town—not because that they have no sympathy towards these people, but because some of them are averse to the pitiable scenes of shouting and hooting of the lunatics. I say some people also do not like to live near slaughter houses. Similarly some people do not like to live near asylums. The result is that every one who goes to that part of the town knows that it is the only part of the town which does not develop in Trichur. You never do any good to that town. Then why should you do this injury to it. It seems to me that you have got some grudge against that town. Not only that you do not do what you should according to all canons of Government, and not only that you are disinclined to do it any good, but you want to go outside your way to do as much damage to that town as you like. Is it because you are angry towards that town? Is it because you do not like us that you want to turn your animosity against us? I therefore whole-heartedly support the removal of this hospital from its present place. You have to make such changes in the institution if it is to be called in a reasonable way, a 'Mental Hospital'. It is now nothing but a jail for mentally affected people.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, All these points were before the Government. And subsequent to all these representations, the Diwan made a personal inspection of the whole place and considered that the hospital should continue there, because a good deal of money has been spent on that institution. To shift it to a distant place would entail upon the Government about a lakh of rupees.

Dr. A. R. Menon: How much did you spend on it during the last 7 or 8 years?

Dr. D. Raghavendra Rao: It must be about Rs. 25,000 or Rs. 30,000. As regards the noise, I do not say that it is perfectly free from noise. But at the same time it is a vast expansive plot of land in a sparsely populated part of the town. No doubt the town is growing and that part of the town is bound to be further extended. It may be desirable in one sense to locate this far away. But at the same time, take the case of the people inside the institution. It should be within such a distance as to be easy for inspection. Otherwise, there will always be complaints that it is neglected. The chief objection at present to the shifting is that it is not a practical proposition because of the large expenditure that will be involved in locating it at some other distant place. At present, it has got about 9 acres of land, a very expansive plot where people can move about freely.

As regards the supply of medicine, it is contrary to the facts. Medicines are freely supplied to the patients. And now there is an out-patient dispensary there which has an average attendance of about 150 per day. Necessary medicines are always given, but invariably most of these insane patients will refuse medicines, clothing and diet.

As regards the question of training a man, it is a very desirable thing and the matter was brought to the notice of the Government. The present medical man, though sympathetic, is not an expert. The matter has been brought by me before the notice of the Government and it is receiving their best attention.

Mr. C. V. Iyyu: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദ്യമെമ്പർ ഭ്രാന്താസ്പത്രിയിലേക്കുള്ള മരുന്നിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞുവല്ലൊ. മരുന്ന് ഒട്ടും പോഷ്യൻറി ലല്ലാതെ വേറെയില്ല. അതുമൂലം ഡാക്ടർക്കും കമ്പൗണ്ടർക്കും കുറെ പണംകിട്ടും. പുന്ന നാലു റോഡു ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന ഒരു സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുക്കുകിൽ അതിൽ ഒന്ന് ഇവ അഭ്യുപത്രിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്. അതിനടുത്തു രണ്ടു പള്ളിയുണ്ട്. ഒരുവശത്തു ഒരൊന്നാംതരം കള്ളുഷാപ്പുമുണ്ട്. പള്ളിയിൽ ആരാധനക്കുവരുന്ന ആളുകൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിടുന്നുണ്ട്. സംഗതിവശാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അതു രണ്ടും മുസ്ലീംപള്ളിയല്ല. അല്ലെങ്കിൽ അതുതന്നെ കുഴപ്പമാകുമായിരുന്നു. അതു് രണ്ടും ക്രസ്ത്യൻ ദേവാലയമാണു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പർ മദ്രാസിലേയും കോഴിക്കോട്ടേയും മെൻറൽ ആശുപത്രി കണ്ടു പോയി കാണണം. നമ്മുടെ മാനസിക രോഗാസ്പത്രിയിൽ ഭ്രാന്തന്മാരെക്കൊണ്ടു കൃഷി ചെയ്യിക്കാൻ, സ്ഥലം ഇല്ല..

Dr. D. Raghavendra Rao: കണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

Mr.C. V. Iyyu: കോഴിക്കോട്ടെ ആശുപത്രി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതൊന്നുകൂടി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർപോയി കാണണം. ഈ കാര്യം എത്രയും ആവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ കട്ടു്മോഷൻ പ്രസ്സുചെയ്യുന്നതിനാണു് വിചാരിക്കുന്നതു്.

The motion was put and lost.

Mr. C. V. Iyyu : A poll, Sir.

Poll.

Ayes.	*Noes.*
Messrs. V. P. Kannu Pillai	Messrs. A. Eachara Menon
C. V. Iyyu	K. S. Panicker
V. N. Damodaran Nambiar	K. R. Ramakrishnan
	T. V. Subramania Ayyar
A. V. Moothedan	C. J. Luiz
K. M. Ibrahim	B. Subbarayen Chettiar
A. R. Menon	C. K. Subramanian
Hajee Ismail Essa Sait	A. Sivarama Menon
M. K. Devassy	K. P. Kannan Nayar
P. Govinda Menon	K. Achyuta Menon
K Kochukunhan Kaimal	P. J. George
P. K. Madhava Menon	Thomas Manjuran
P. Achyuta Menon	Dr. D. Raghavendra Rao
K. P. Vallon	M. Narayana Menon
	K. V. Menon
	T. Narayana Menon
	I. N. Menon
	K. M. Subramania Ayyar
	Rama Varmha Tampuran

13 for and 19 against.

The whole demand under Medical was put and carried.

16-Medical—Cranganur Rs. 6,359.

Dr. D. Raghavendra Rao: Sir, I move for a grant of Rs. 6,359 under '16-Medical—Cranganur'. I request the House be pleased to sanction the grant.

The Demand was put and carried.

The House rose for the day at 5 p. m.

B. V. KRISHNANKUTTY MENON

Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly